

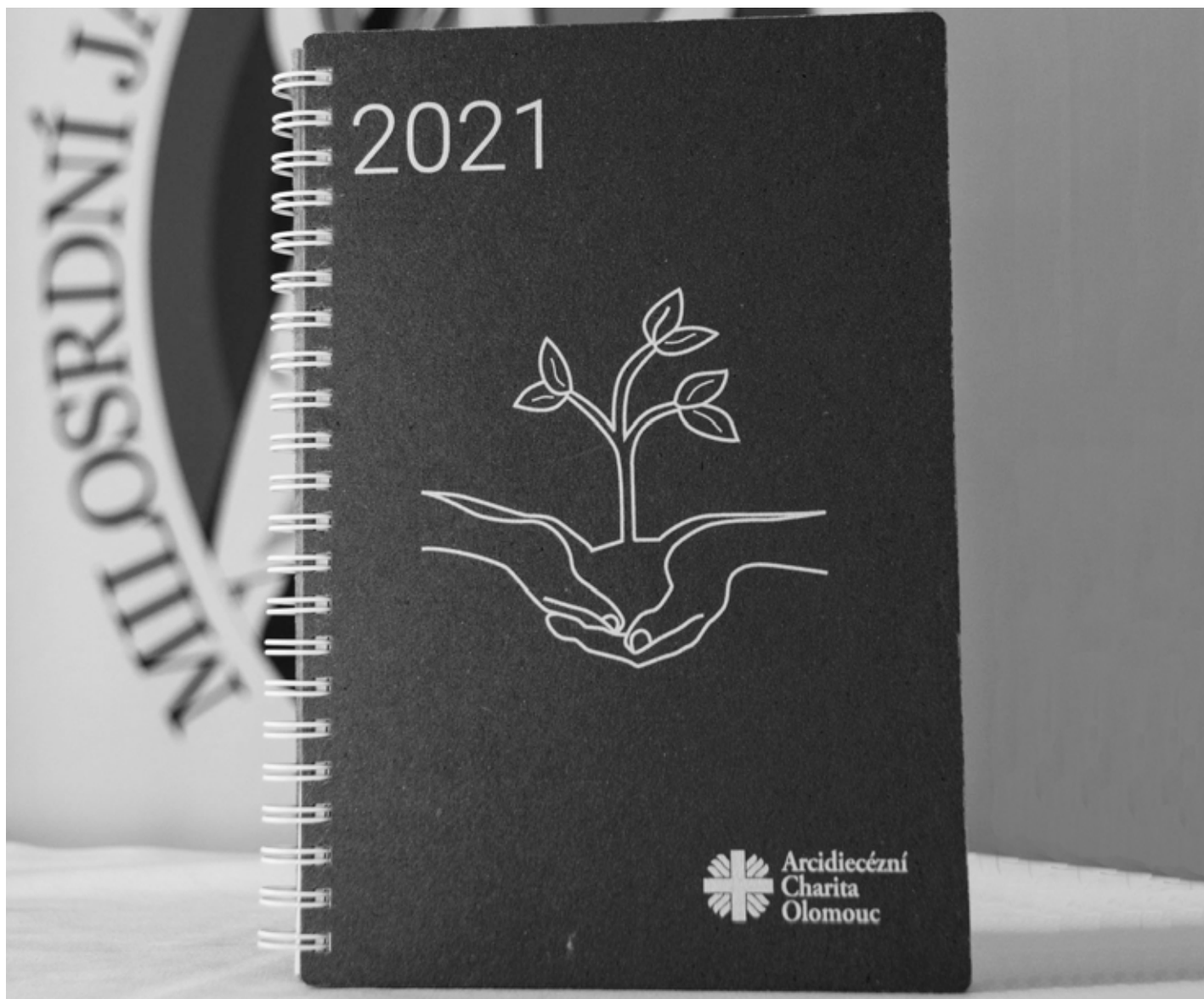
Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

červenec, srpen 2020

Charitní diář pro rok 2021 zaujme velmi osobitým vzhledem. Týden po týdnu Vás, nebo Vaše blízké potěší originální dětské kresby doplněné autentickými citacemi. Pořízení charitního diáře v hodnotě 300 Kč přispěje celou částkou na humanitární projekty Arcidiecézní charity Olomouc na Haiti a Ukrajině.

obsah

Duchovní slovo:

Duchovní slovo.....2

Zprávy z arcidiecéze:

My díky vaší podpoře můžeme pomáhat a vy získáte originální diář.....2

Společná tisková zpráva neziskových organizací.....2

Práce v Charitě je služba.....4

Zprávy z Charit:

Nový Hrozenkov, Olomouc, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....5

Humanitární pomoc:

Borůvková farma.....26

Putovní fotografická výstava Kontrasty Ukrajiny ozdobí zdi zámku v Holešově.....26

Na zdraví Haiti.....27

Všechny barvy naděje na fotografiích Jiřího Pasze v olomouckém Green Baru.....28

Echo z Haiti – červenec 2020.....29

Povodně v oblasti Kolomyjské eparchie.....31

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

žijeme v nejistotě a ohrožení. Co je příčinou? Nějaký neviditelný nepřítel. Nevidíme ho, neslyšíme, nemůžeme si na něj sáhnout, ochutnat... Přichází tak, že jej vůbec nepostřehneme, můžeme jej mít a šířit, aniž o tom víme. Pak nás může bolet v krku, můžeme mít teplotu, být zesláblí, atd. a vůbec to nemusí být on. A pak může zasáhnout tvrdě a způsobit smrt. Slyšíme o něm každý den.

Vzpomněl jsem si na vtip, který se vyprávěl za totality se v soutěži o „zlatou mříž ministerstva vnitra“ a jméno jednoho představitele režimu jsem nahradil koronavirem.

Otevřu noviny - koronavirus, otevřu rádio - koronavirus, otevřu televizi - koronavirus, otevřu internet - koronavirus. Bojím se otevřít konzervu...

Nebojme se „otevírat konzervy“. Nepřehlížejte nebezpečí a dodržujte nařízená opatření, ale nenechejte si koronavirem

zastřít celý obzor života. Prázdniny a dovolené nám dopřaly více než jindy vnímat krásu přírody, prohloubit dobré vztahy. Překrásná růže, nádherný západ Slunce, hvězdná obloha i velkolepost oceánu nás zastaví v němém úžasu, ve kterém bychom rádi zůstali co nejdéle.

Úžas nás uchvátí vždy, když se setkáme s něčím, co nás přesahuje, co brnkne na něco hlubokého v našem nitru.

Ne nadarmo se říká, že z ráje nám zůstala hvězdná obloha, květiny a dětské oči.

V krásě přírody, v bezelstném dětském pohledu se projevuje Boží krása a jeho upřímnost.

Srdce, které se nechá obohatit krásou, a vděčně poděkuje jejímu Tvůrci a je vnímavé pro dobré vztahy s lidmi Vám přeje a vyprošuje

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

My díky vaší podpoře můžeme pomáhat a vy získáte originální diář

Charitní diář pro rok 2021 zaujme velmi osobitým vzhledem. Týden po týdnu Vás, nebo Vaše blízké potěší originální dětské kresby doplněné autentickými citacemi. Pořízením charitního diáře v hodnotě 300 Kč přispějete celou částkou na humanitární projekty Arcidiecézní charity Olomouc na Haiti a Ukrajině.

Na Ukrajině jsme začali působit v roce 1991. Tato země, ležící ve východní Evropě, zápolí s chudobou, korupcí a odlivem velkého množství obyvatel do zahraničí. Aktuálně ji paralyzuje ozbrojený konflikt na východě země. Část získaných příspěvků za diář pomůže financovat projekt „Studijní fond“, díky němuž mohou studovat na ukrajinských vyšších odborných školách avysokých školách i sociálně slabí studenti. Jsou mezi nimi i ti, kteří opouští dětské domovy. Jsme pro ně podporou v začátku samostatného života.

Haiti, země v srdci Karibského moře, kde nefunguje školství, zdravotnictví ani sociální systém a lidé se zde potýkají s bídou, nedostatkem pitné vody a absencí základní zdravotní péče. Zde Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá od roku 2005. Jedním z projektů na Haiti je „Střecha nad hlavou“, jehož prostřednictvím pomáháme Haitanům k lepším životním podmínkám. Právě na tento projekt bude určena část darů, které obdržíme za Charitní diář. V případě, že se rozhodnete získat krásný a nezvyklý diář pro sebe nebo vaše blízké, anebo po-

těšit originálním dárkem své obchodní partnery nebo zákazníky a zároveň pomoci potřebným, kontaktujte nás na adrese info@acho.charita.cz. Nevystavujeme faktury, ale můžeme Vám alespoň poskytnout potvrzení o zaslání daru <https://www.acho.charita.cz/potvrzeni-o-daru/>. V případě objednání více než 10 ks je poštovné zdarma.

Více také v reportáži TV Noe:

<https://www.youtube.com/watch?v=kAKjwRIDgM0&feature=youtu.be>

Společná tisková zpráva neziskových organizací ze dne 1. července 2020

Olomouc, 1. července 2020 – Nevládní organizace se v reakci na povodně na Uničovsku a Šumpersku dohodly na pomoci zaplaveným. Jejich pracovníci společně navštívili 466 domácností, ze kterých bylo 160 zaplaveno v obytné části domu. Krom finančních

příspěvků nejohroženějším, pomohou s vyčištěním víc než 300 studní. Na pomoc vybraly od dárců necelých 2,8 milionu korun. Spolu s místními hasičskými sbory pomáhaly po osmém červnu i nevládní organizace Adra, Červený kříž, Člověk v tísni, Diako-

nie, Charita a Maltézská pomoc. Už v prvních dnech po záplavě distribuovali jejich pracovníci a dobrovolníci pitnou vodu, pomáhali s odklizením bahna, zapůjčili nebo darovali místním dezinfekční a čistící prostředky, vysoušeče, náradí, kolečka, lopaty nebo popelnice, které jim odplavila voda.

V rámci společného mapování později navštívili 466 domácností a u 160 z nich konstatovali zaplavení obytných částí domu. Desítkám z nich poskytovali psychosociální pomoc.

Celkem se do pomoci místním zapojilo 167 dobrovolníků a pracovníků charitativních organizací, kteří při odklizení či mapování následků odpracovali přes 4200 hodin. Navíc přímo v terénu pomáhalo 24 dobrovolníků a skautů, koordinovaných Červeným křížem, kteří na místě vypomáhali celý týden a 30 pracovníků koordinovaných Charitou. Téměř dva týdny pomáhalo v obci Šumvald také 25 dobrovolníků Diakonie, kteří odklízeli povodňové škody především v domácnostech seniorů a také 30 dobrovolníků, kteří se přihlásili přes humanitární organizaci ADRA.

„Naše pomoc má i psychologický aspekt v tom, že lidé zasažení povodněmi vidí, že přicházejí dobrovolníci, kteří jim ve svém volném čase chtějí pomáhat. Byla to pro ně vzpruha, že v tom nejsou sami a že druzí jsou solidární,” hodnotí dvoutýdenní působení na Olomoucku vedoucí humanitární pomoci pro Českou republiku Jarmila Dvořáková z Diakonie Českobratrské církve evangelické. Na povodňových účtech charitativních organizací se zatím sešlo necelých 2,8 milionu korun. Z toho na účtu Charity 938 tisíc korun, 170 tisíc korun na konto Diakonie a na sbírce Adry 375 tisíc korun. Člověk v tísni přispěje na pomoc 300 tisíci z Klubu přátel určeného na rychlou humanitární pomoc. Nadace ČEZ podpořila čištění studní jako jediného zdroje pitné vody zaplaveným obyvatelům částkou 1 milion korun.

Studny jsou pro většinu místních jediným zdrojem pitné vody

Charita lidem poskytla několik desítek vysoušečů, techniku na odklizení bahna, dezinfekční a čistící prostředky, různé druhy náradí jako hrábě, lopaty, kartáče apod. „Provedli jsme šetření ve 122 domácnostech a v současnosti se zaměřujeme na 30 nejpostiženějších rodin, s kterými nadále zůstáváme v kontaktu,” říká Dagmar Jurčíková z Arcidiecézní charity Olomouc. „Ve většině případů je stále nutné vysušit zdivo a podlahy a následně připravit harmonogram k zajištění oprav domů,” upřesňuje Jurčíková s tím, že řada domácností vítá jejich zkušenosti z dřívějších povodní.

Na páteční schůzce se nevládní organizace dohodly na základním rozdělení pomoci. Charita Šternberk a Diakonie pomůže především ohroženým a sociálně slabým skupinám obyvatel finančním příspěvkem. Adra se spolu s Člověkem v tísni bude věnovat čištění zaplavených studní.

Podle posledních informací bylo povodněmi znehodnoceno 350 až 400 zaplavených studní, které jsou pro řadu domácností důležitým zdrojem pitné vody. Nevládní organizace se od začátku zaměřovaly na zajištění pitné vody a ve společném šetření zmapovaly počet znečištěných studní, které jsou pro velkou část místních jediným zdrojem pitné vody.

„Cena vyčištění jedné studny se pohybuje mezi 3 a 4 tisíci Kč a vzorek rozboru vody se pohybuje okolo 1 100 korun. Zasažení obyvatelé mají celou řadu dalších nákladů, ušetření nákladů za studnu a za rozbor vody znamená významnou úsporu,” říká Josef Koláček z humanitární organizace ADRA. „Zatím ještě jednáme s dárci a předpokládáme, že v průběhu následujících 14 dnů vybereme firmy, které budou čištění provádět,” dodává Koláček.

Organizace naostro využily nové humanitární aplikace

Mapování postižených domácností probíhalo koordinovaně pomocí

nově vyvinuté aplikace Ispecto pro mobilní telefony a tablety. „Po zkušenostech z povodní v roce 2013 jsme ve spolupráci s Člověkem v tísni začali pracovat na vývoji aplikace, kterou podpořil i Hasičský záchranný sbor ČR a Nadace ČEZ. V průběhu letošních povodní v okolí Uničova jsme ji poprvé využili v ‘ostrém’ nasazení,” říká koordinátor povodňového týmu Adry Josef Koláček. „Ukázalo se, že aplikace využívané při humanitární pomoci v zahraničí mají své místo i v Česku. Na začátku jsme si spolu se zástupci hasičského záchranného sboru a starosty rozdělili místa pro působení týmů a mohli postupovat podle jednotné metodiky dotazování,” dodává ředitel olomoucké pobočky Člověka v tísni Michal Láš.

Nově vyvinutou aplikaci pro sběr dat z šetření si vyzkoušel také Český červený kříž, který se do pomoci zapojil hned od začátku záplav. Aktivoval své oblastní spolky, vytvořil intervenční jednotky v obcích Oskava a Šumvald, a zapojil do spolupráce také místní skautský oddíl. „Našimi úkoly bylo jednak šetření pro potřeby veřejné správy, kdy jsme navštívili cca 280 domácností, v 25 případech jsme poskytovali první pomoc a v Oskavě, Břevenci a Šumvaldu jsme celkem 63krát poskytli psychosociální krizovou intervenci,” uvedl Marek Jukl z Českého červeného kříže.

V rámci společného mapování navštívily týmy nevládních organizací 466 domácností a u 160 z nich konstatovaly zaplavení obytných částí domu. V tomto týdnu Charita provádí následné doplňující sociální šetření, které bude podkladem pro konkrétní finanční pomoc. Peníze budou sloužit zejména jako příspěvek na úhradu materiálu a stavebních prací.

Dagmar Jurčíková, PR a fundraising, Arcidiecézní charita Olomouc, 730 529 746, dagmar.jurcikova@acho.charita.cz

Marek Jukl, prezident Českého červeného kříže, 777144274, jukl.marek@cervenykriz.eu

Barbora Kurdzielová, mediální koordinátorka Člověka v tísni Olomouc, 778 448 153, barbora.kurdzielova@clovekvutisni.cz

Josef Koláček, vedoucí oddělení mimořádných událostí, ADRA, +420 602 206 848 josef.kolacek@adra.cz

Lucie Švábová, sociální pracovnice Maltézské pomoci pomáhající v zasažené oblasti, 731 626 113, lucie.svabova@maltezskapomoc.cz

Ivana Dingová, koordinátor PR a péče o dárci, Středisko humanitární a rozvojové spolupráce Diakonie ČCE, 731 621 439, dingova@diakoniespolu.cz

Práce v Charitě je služba

Česká biskupská konference, již tradičně na závěr slavnostní poutní mše svatě 5. července na Velehradě, ocenila čtyři významné osobnosti. Mezi nimi také Martina Zamazala, vedoucího humanitárního oddělení Arcidiecézní charity Olomouc a zároveň národního koordinátora Charity ČR pro mimořádné události, který se stal držitelem pamětní medaile České biskupské konference.

Letošní Velehrad byl v důsledku koronavirové pandemie ve velmi omezeném režimu a byl věnován zejména všem pracovníkům v první linii a dobrovolníkům. Také Martinovi Zamazalovi bylo ocenění uděleno především za významný podíl a vysoké nasazení při zvládání pandemické krize ve službách Charit nejen v Arcidiecézi olomoucké, ale v rámci celé České republiky. Martin Zamazal za oceněním vidí celou charitní rodinu, která situaci kolem epidemie zvládala velmi dobře a udělení pamětní medaile komentoval slovy: „Vidím za tímto oceněním úsilí a práci nejen svou, ale všech charitních pracovníků, pečovatelů, zdravotních sester, ředitelů, se kterými jsme si vyměnili stovky emailů a telefonátů, a prožili úžasná setkání, ať už při rozlivu a distribuci desinfekce nebo rozvážení osobních ochranných prostředků po Charitách a Domovech v celé republice.

Pro Martina Zamazala není medaile České biskupské konference prvním oceněním, které mu bylo uděleno za jeho dlouholetou obětavou práci v Charitě. V roce 2011 obdržel cenu města Olomouce „Počin roku“ za podíl na humanitární pomoci na Haiti po zemětřesení v roce 2010 a v roce 2015 ho Charita Bosna a Hercegovina ocenila „Skleněným domem“ za pomoc při tamních povodních.

I z charakteru udělených ocenění je zřejmé, že Martin Zamazal se v Charitě věnuje zejména řešení následků katastrof způsobených přírodními živly nebo i lidmi samotnými, a to nejen v naší zemi, ale významně také v zahraničí. Další nezanedbatelnou část jeho práce tvoří rozvojová pomoc v nejhudších zemích světa.

Martin Zamazal je absolventem Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci. Po ukončení studia působil jako vychovatel problémové mládeže ve Středisku sociální prevence v Olomouci, kde byly několik týdnů ubytovány rodiny, kterým ničívaly povodeň v roce 1997 vzala střechy nad hlavou. Pro ně, ve spolupráci s dačickou Charitou, zorganizoval finanční sbírku, aby měly něco do začátku, až získají nové bydlení. Tak začala jeho spolupráce s Charitou, pro kterou oficiálně začal pracovat až o dva roky později jako asistent pro migraci v Diecézní charitě Brno. Na prvním charitním působišti v Brně se Martin Zamazal společně se svými spolupracovníky, vedle žadatelů o azyl, azylantů a zadržených cizinců na česko-slovenských hranicích věnoval také pomoci v zahraničí. Začátek své profesní cesty popisuje následovně: „Necelý měsíc po nástupu už jsme s kolegy doprovázeli do Kosova kamiony s potravinami a v následujícím měsíci jsme zakládali první zahraniční misi české Charity v kosovském Gnjilane. O půl roku později jsme vezli potravinovou pomoc do Srbska. Realizovali jsme projekt podpory středoškoláků v Prijedoru v Bosně a Hercegovině a podpořili nákupem terénního automobilu kněze a sestřičky v českém Banátu v Rumunsku.“

Po balkánské misi odjel Zamazal jako dobrovolník do Wakefieldu v Anglii, kde se věnoval mentálně postiženým mladým lidem. Čerstvě nabytou jazykovou zkušenost zúročil při přípravě národní Charity na čerpání finančních prostředků ECHO po vstupu ČR do EU. Tehdejší generální sekretář měl smysl

pro humor a „za odměnu“ ho poslal na misi do Čečenska, kde nejdříve vykonával funkci finančního manažera a poté vedoucího mise Charity ČR na Severním Kavkaze. Po půldruhém roce přijal nabídku a začal pracovat pro Hilfswerk Austria, aby získal zkušenosti s řízením zahraniční humanitární organizace. Jako vedoucí mise realizoval několik programů, z nichž byl, podle jeho slov, „nejtěžší, ale svým způsobem nejkrásnější projekt Rehabilitačního centra pro děti v Beslanu, po teroristickém útoku na místní školu v září 2004.“

Po návratu do vlasti nastoupil do Arcidiecézní charity Olomouc jako vedoucí humanitárního oddělení, kde pracuje dodnes. I nadále se však účastní zahraničních misí. Několikrát působil jako konzultant a poradce Charity ČR na Kavkaze, na Haiti po zemětřesení v roce 2010 a po ničivém hurikánu Matthew v roce 2016. Další jeho aktivity směřovaly v roce 2014 po ničivých povodních do Srbska a Bosny, v roce 2015 se účastnil monitorovací mise v Charitách na tzv. balkánské cestě a v roce 2017 se účastnil setkání Charit jihovýchodní Asie, kde předával zkušenosti s organizací humanitární pomoci při mimořádných událostech.

Martina Zamazala na jeho práci podle jeho slov nejvíce baví a naplňuje setkávání s lidmi, když se věci daří a když vidí výsledky. O svých spolupracovnících říká: „Kolegové jsou pro mě nezastupitelní. Každý z nás má svůj úkol, svoji roli. V charitním prostředí mám rád lidi, kteří vyznávají stejné hodnoty, vize a poslání, lidi dodržující stanovená pravidla, mající pracovní návyky a chuť učit se. S těmi je radost pracovat, navzájem se zastoupit, když je potřeba, podpořit, když se jednomu zrovna nedaří, spolehnout se jeden na druhého, bez problému odpustit, když vidíte snahu. Velice těžké je to s těmi, co možná splňují formální požadavky, odpracují si své hodiny, ale už nejsou ochotni udělat nic navíc, jedou na sebe a zneužívají druhé pro dosažení svých cílů. Prostě se vezou, místo aby spolu s ostatními „táhli káru“. Pokud máme plnit poslání pomáhat bližnímu v nouzi ve jménu Kristovy milosrdné lásky, potřebujeme spolupracovníky prvního typu.“

Na otázku, proč pracuje právě pro Charitu Zamazal říká: „Ten hlavní důvod, proč v Charitě a pro Charitu pracuji, je charitní poslání. Je prostě úžasné a má v sobě sílu a potenciál. Pořád se můžete zlepšovat, pořád budete mít na čem pracovat a komu

pomáhat. Druhý důvod je charitní rodina a větší pravděpodobnost, že potkáte nejen doma, ale i v zahraničí lidi podobného smýšlení a charakteru, kteří vás obohatí a se kterými je vám dobře.“

Na závěr našeho rozhovoru jsem položila panu Zamazalovi otázku a teprve po jeho odpovědi jsem si uvědomila, že nebyla úplně na místě. Zeptala jsem se na to, zda je nějaký cíl, kterého by rád ve své kariéře dosáhl. Jeho odpověď myslím nepotřebuje žádný komentář. „V jaké kariéře? Práce v Charitě je služba!“

**Dagmar Jurčková,
PR**

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Nový Hrozenkov

Radostné setkání v Novém Hrozenkově

Po ukončení období, kdy všechno běželo v mimořádném režimu, společenské, kulturní a sportovní akce byly zrušeny a setkávání osob bylo omezeno jen na nejnútnejší míru, jsme začali plánovat naše obvyklé setkání klientů Charity a zájemců z řad seniorů naší oblasti.

Jako první možný termín se ukázal 15. červenec. S trochou obav, zda se najdou zájemci o akci, jsme připravili pozvánky a postupně je předávali klientům v terénu a vyvěsili pozvánky v obchodech či na obecních vývěškách. Postupně se začali přihlašovat zájemci, které jsme pečlivě zapisovali na seznam, abychom při dovozu účastníků na nikoho nezapomněli.

Struktura setkání je vždy stejná a osvědčená. Začínáme u zpočátku, následuje mše svatá a posledním dílem programu je posezení s pohoštěním. Tentokrát nám bohaté, chutné a na pohled krásné pohoštění zajistila ochotná spřízněná duše z Luhačovic, paní Polišenská. Paní Polišenská provozuje v Luhačovicích cukrárny. Ještě v době „koronavirové“, když byly cukrárny zavřené, hledala způsob, jak by mohla pomoci a nabízela klientům i zaměstnancům naší Charity doma vyrobené roušky. Při rozhovoru s naší paní ředitelkou, kdy se paní Polišenská seznámila s činností naší organizace, se domluvily, že se přijede na naše vaše setkání podívat. A tak jsme měli možnost se s dárkyní pohoštění seznámit i my všichni zúčastnění. Radost přinesla i paní Petra Krupalová, která se v Karolince věnuje práci s dětmi a při Noci kostelů s nimi vyráběla přáníčka. Krásná, povedená barevná přáníčka na našem setkání postupně účastníkům předala. I doma tak mohou přáníčka účastníkům připomínat společně prožité chvíle.

S úspěchem se setkala také nabídka prohlídky našeho nového sídla. Obyvatelé Nového Hrozenkova měli možnost již v průběhu roku 2019 sledovat změny, ke kterým docházelo „na staveništi budovy“ v blízkosti hlavní cesty a vlakové zastávky v centru obce. Po rekonstrukci je budova zřetelně označena logem Charity. Všichni nás ujistili, že se rekonstrukce povedla a že se jim výsledek líbí. V průběhu dubna došlo k přestěhování zaměstnanců z Halenkova i Karolinky. Jak už to v novostavbách bývá, ze začátku se ještě postupně odstraňovaly drobné technické nedostatky, nyní se však již dá říct, že vše funguje jak má.

Všichni jsme si toto odpoledne za krásného počasí užili a těšíme se na další setkání.

Všem příchozím děkujeme za účast a všem spolupracovníkům děkujeme za pomoc při přípravách a za podíl na hladkém průběhu akce.

**Bc. Ester Palová,
vedoucí CHPS, OA**

Poděkování

Každý lidský život je jiný. Životy jsou stejné jen v tom, že začnou a skončí. Zdraví nás může zradit nečekaně. Taková situace potkala i naši rodinu. Děda ze dne na den nebyl schopen opustit lůžko. Celý život byl zvyklý používat přírodní medicíny a většinu svého času strávil doma. Proto jsme nehledali možnost jeho umístění v nemocnici ani v jiném zdravotnickém zařízení. Jeho přání bylo zůstat doma. Nevěděli jsme úplně, co to obnáší, a proto jsme oslovili Charitu v Novém Hrozenkově, jejíž pracovnice nám ukázaly jak se o nepohyblivého a nemocného

seniora v domácím prostředí postarat. S jejich pomocí se nám podařilo zajistit pro našeho dědu důstojné podmínky a zázemí v jeho posledních týdnech. Charita nás také dobře připravila na situaci, kdy přichází konec. Díky jejich zkušenostem bylo vše jednodušší. Velmi Vám za vaši dobře odvedenou práci děkujeme. Velké díky patří Vaší pracovnici Paní Jarušce Škarpové za obětavost i v jejím osobním volnu.

Rodina Kučerová

Hostýnské putování pracovníků Charity

„Zastav, poutníče svůj krok, pohled do křišťálových zrcadel studánek, vzhůru do klenby stromových chrámů a užasni nad nádhrou barev a tvarů kolem. Věď, že jsi v horách hostýnských.“ Tato poutavá slova jsme si přečetli ve svatohostýnském muzeu při našem pobývání na Hostýně. A nenavštívili jsme jen muzeum, ale Hostýn jsme prozkoumali skrz naskrz. Na pout jsme se vypravili na začátku června, abychom nabrali síly po náročném koronavirovém období a pobyli spolu trochu jinak, než pracovní. Ve dvou termínech se vystřídalo asi třicet pracovníků. Všem nám u naší nebeské Maminky, Panny Marie, bylo moc dobře. Bylo to slyšet i od našich pracovníků – bezva den, bylo to fajn, moc nám to pomohlo. Krásný den, duchovní povzbuzení, super, už jsme to potřebovali, těšíme se na příště...

Nadace podpořily Charitu v době nouze

V březnu letošního roku vypukla pandemie viru Covid-19 a vláda ČR postupně vydávala mnohá nařízení, která měla od nákazy ochránit každého z nás. Situace vyžadovala nošení roušek přes dýchací ústrojí, dezinfekci rukou a povrchů, omezení shromažďování se a hlavně ochrana nejvíce rizikové skupiny – seniorů.

Pro Charitu Nový Hrozenkov to znamenalo na neurčito přerušit provoz Denního stacionáře pro seniory a nabídnout jim jiné sociální služby, které by vyřešily jejich potřeby v domácím prostředí. Pobytové služby, jako je Odlehčovací služba a Dům pokojného stáří, chránily své klienty vyhlášením zákazu jakýchkoliv návštěv a pohybu pracovníků z jiných zařízení. Všichni jsme s napětím očekávali instrukce pro sociální služby od Ministerstva zdravotnictví ČR a Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Každý den čekání vyvolávalo napětí a obavy, jak dlouho tato situace potrvá. Potřebné ochranné pomůcky pro tak nenadálou situaci pro všechna zařízení nedostačovaly.

S pandemií vypukla také vlna solidarity a pomoci. Mnoho dobrovolníků z řad jednotlivců i organizací nasadilo své síly a šilo roušky, kterými zásobovali naše pracovníky a které mnohdy v balíčku nezištně zavěsili na kliku dveří. Roušky šili také charitní pracovníci, aby tak co nejrychleji mohli chránit sebe i druhé kolem sebe. Jiní darovali látku na ušití roušek a další nosili dezinfekci. Díky těmto ochotným a štědrým lidem mohla naše organizace pokrýt potřebu v době, kdy státní pomoc zaostávala. A protože nikdo netušil, kolik pomoci přijde od státu, bylo nutné žádat rychlou pomoc u Nadací, které svým finančním příspěvkem podpořily nákup těchto potřebných pomůcek pro další období. Charita oslovila Nadaci Karel Komárek Family Foundation, Výbor dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové a Nadaci ČEZ. Díky jejich finanční podpoře jsme mohli nakoupit: ochranné rukavice,

jednorázové ochranné oděvy, pláště, brýle, roušky, respirátory, ústenky, dezinfekci jak na ruce, tak na povrchy a předměty. Dále bezdotykové teploměry, kterými si 2x denně měřili teplotu pracovníci i uživatelé pobytových služeb. Nechyběl ani nákup vitamínů pro pracovníky, kteří pracovali ve ztížených podmínkách a větším nasazení. Pro klienty Domu pokojného stáří a Odlehčovací služby se jednalo o vitamíny a vitamíny, obohacené proteiny. Pro pečovatelské služby v terénu se počáteční nejistota proměnila v radost z dostupnosti potřebných ochranných pomůcek, neboť při fyzické námaze bylo nutné měnit roušky co 2 hod, po koupání klienta byla nutná výměna ihned. Spotřeba jednorázových a výměna plátěných roušek rostla. Ochranné rukavice používali pracovníci při všech úkonech u uživatelů od osobní hygieny přes nákupy až po rozvoz obědů. Dezinfekce rukou, povrchů v autech i v kancelářích byla na denním pořádku. V domech se zvýšila dezinfekce rukou, než kdy jindy a dezinfikovaly se všechny společné prostory, vstupy do domů, kliky u všech dveří. Při množství pracovníků a klientů spotřeba rostla.

Charita postupně dopracovávala a upřesňovala svůj krizový plán podle všech instrukcí a pokynů vlády, které postupně přicházely. Pracovníci v terénu se potkávali minimálně, aby se minimalizovalo riziko rychlého šíření v případě nákazy. Pro takové situace bylo nutné mít zásobu ochranných prostředků. Poskytování služeb se kromě Denního stacionáře a Lávky - sociální rehabilitace, neomezovaly.

Ze všeho nejnáročnější, jak říká Marie Surá, vedoucí pobytových služeb, na tom bylo, orientovat se v tak velkém množství informací a nařízení, která se stále měnily. Rodinní příslušníci klientů domovů úžasne spolupracovali a respektovali všechna omezení návštěv a po uvolnění zase pečlivě dodržovali všechny požadav-

ky ochranných pomůcek a dezinfikování rukou. Když byly 25. května povoleny návštěvy na domech, žádné setkání se neubránílo slzám dojetí. Slzeli i pracovníci, kteří byli téměř 3 měsíce jedinými společníky našich klientů.

Tímto chceme poděkovat za toleranci a spolupráci všem zúčastněným rodinám.

Děkujeme také zmíněným Nadacím, díky nimž jsme pokryli období nedostatku ochranných pomůcek a vyšších nároků na pracovní nasazení našich zaměstnanců.

Díky patří všem pracovníkům v 1. linii za jejich nasazení.

Judita Grycmanová, PR

Poutní výlety

Naši milí výletníci a příznivci,

v červnu jsme opět zahájili sezonu poutních výletů. Po delší nucené pauze jsme v pátek 11. června zamířili na Svatý Hostýn. Ráno jsme s úsměvem na tvářích vyrazili naším charitním autobusem k Svatohostýnské bazilice, cestou jsme se, tak jako vždy, společně pomodlili růženec. Počasí nám opravdu přálo, sluníčko krásně svítilo, bylo nám tam opravdu dobře. Kdo chtěl, mohl na tomto krásném poutním místě načerpat duchovní posilu, vypovědět Panně Marii, naší nebeské Matce své starosti nebo, co ho těší, z čeho má radost.

Ani se nám nechtělo z tohoto klidného a nádherného místa odjíždět. Proto sem zamíříme určitě častěji a vícekrát během nadcházejícího léta a podzimu.

Náš další poutní výlet byl na Slovensko na Turzovku, jedno z velmi oblíbených poutních míst. A to v červenci hned ve dvou termínech 10. a 17. července.

Budeme se na vás těšit na našich dalších výletech, které pro vás s radostí připravíme. Taký pro vás můžeme uspořádat pouť nebo

výlet podle vašeho přání, stačí se na nás obrátit, na známém telefonním čísle: 734 875 592.

Těšíme se na další putování s vámi.

Jana Němečková, vedoucí Sociální dopravy

Charita Olomouc

Paliativní konference v Olomouci:

Jak vnímali smrt naši předci i povídání s anděly

Prodlužování marné léčby mnohdy nemusí znamenat zvýšení kvality života pacienta. Jak tedy určit, kdy ještě léčit? Co jiného je možné pacientům nabídnout? Na otázky odpovídali odborníci z řad předních českých lékařů u příležitosti konference věnované problematice paliativní léčby. Konference se uskutečnila ve čtvrtek 11. června 2020 v sále Magistrátu města Olomouce. Cílem bylo poukázat na důležitý moment správného načasování kdy ukončit již neefektivní kauzální léčbu a pacienta předat včas do domácí paliativní péče. Konferenci pořádala Charita Olomouc ve spolupráci s Olomouckým krajem.

V úvodu nastínila problematiku paliativní léčby Leona Martinová, vedoucí Střediska zdravotních služeb a Hospicové péče Caritas: „Současné pokroky v medicíně prodloužily délku léčby závažných onemocnění, zároveň se však výrazně zkrátila doba závěru života po ukončení neúspěšné léčby. V praxi se setkáváme s tím, že v případě těžkých onemocnění, zejména onkologických, zbývá nemocným mnohdy jen posledních pár dnů života. Přitom po včasné ukončení marné léčby má pacient možnost odborné lékařské péče mobilního hospice, navíc doplněné i o péči dalších odborníků včetně podpory pečující rodině.“

Člověk jako obraz Boží

Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner zahájil konferenci zdůrazněním vnímání duchovního rozměru lidství a důstojnosti každého člověka jako Božího obrazu. Ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř navázal poukazem na skutečnost, že

v rámci domácí péče mnohé charitní služby poskytují zdravotní a hospicovou péči v nepřetržitém provozu již více než 25 let právě proto, aby umožnili pacientům strávit závěr života důstojně a doma se svými blízkými. Zástupce Olomouckého kraje JUDr. Vladimír Lichnovský, vyzvedl paliativní péči jako jednu z důležitých priorit Olomouckého kraje, jejíž rozvoj se kraj snaží systematicky podporovat i finančně.

„Ochočít smrt“ dobrou přípravou

Odbornou část konference otevřel malý historický exkurz docentky Radmily Prchal Pavlíčkové na téma, jak se naši předci vy-

rovnávali se smrti. „Zatímco dříve se lidé po celý život vědomě připravovali na to, aby jejich odchod byl co nejlepším završením dobrého života, dnes je smrt vytěšňována. Dobrá příprava a do-slovné „ochočení smrti“ pomáhalo lidem zvládat obtíže života a vzájemně je sbližovalo,“ uvedla docentka Pavlíčková.

Mantinely léčby a její dilemata

V navazujících příspěvcích se často ozývalo, že rozvoj medicíny, zejména v onkologii, sice umožnil velké pokroky v léčbě, ale zároveň se stává, že je i častěji indikována zbytečná léčba, která zatěžuje pacienta a kvalitu jeho života snižuje. K tématu promluvil ve svém strhujícím příspěvku přední český neurochirurg profesor Vladimír Beneš: „Provádění operací je řemeslná dovednost, lékařské umění je ve schopnosti rozlišit, kdy neoperovat.“ Mimo jiné zdůraznil, že léčba musí být vždy účelná. Prodlužování života za cenu, že člověk už nebude v užitečném stavu, považuje mezinárodně uznávaný neurochirurg za nesmyslné. Zkušenost ilustroval několika příklady, kdy upuštění od operace znamenalo pro pacienta zachování funkce orgánu nebo prožití terminálního stavu ve vysoké kvalitě života.

Jak sdělovat informace

Přednášející se rovněž dotýkali problematiky komunikace lékaře s pacientem a jeho rodinou. Sdělování nepříznivé diagnózy je odlišné u dětských pacientů a u dospělých. Zatímco v dětských týmech má lékař k dispozici psychologa a větší prostor pro komunikaci jak s rodiči, tak s malým pacientem, u dospělých pacientů je často velmi limitován krátkým časem a zůstává na tuto komunikaci v podstatě sám. Přitom se ví, že pacient při prvním sdělení závažných informací je schopen přijmout cca 30 % informací. „Nejčastější stížnosti pacientů či příbuzných v nemocnicích jsou právě na komunikaci,“ potvrdili přednášející z Fakultní nemocnice Olomouc.

Léčba versus domácí paliativní péče

Podporu paliativní péči vyjádřili také zástupci VZP ČR, ředitel ostravské pobočky Ing. Michal Vojáček a revizní lékařka MUDr. Vlasta Hýžová, která uvedla, že se ve své praxi opakovaně setkává s tím, že je pacient zbytečně zatěžován marnou léčbou, a tudíž nemůže profitovat ze specializované paliativní péče. MUDr. Petr Beneš, Ph.D., onkolog a zároveň paliativní lékař Hospicové péče Caritas zdůraznil potřebnost včasné paliativní péče a stejně jako předchozí přednášející podtrhl etický rozměr ukončení marné léčby a předání pacienta do paliativní péče.

Povídání s anděly

Celou konferenci uzavřel příspěvek věnovaný doprovázení dětí, které prožily úmrtí blízké osoby. „Dítě se dokáže se smrtí milované osoby vyrovnat dobře, je-li mu otevřeno a citlivě úmrtí vysvětleno. Dospělí lidé však často ve snaze chránit dítě před stresujícím zážitkem jednají tak, že naopak trauma dítěti způsobí. Ačkoliv dospělí nemusí mít žádný světonázor, tak dítě má vždy

nějaké přesvědčení o tom, jak svět funguje a je potřeba s jeho představou pracovat,“ přiblížila vnímání smrti dětmi psychologka Hana Paštěková Rupertová.

Téma, které nemůže být cizí

„Mrzí nás, že jsme museli mnoho zájemců odmítnout, ale abychom dodrželi povinné rozestupy, byla kapacita omezena na 80 osob,“ uvedla Leona Martinková. Konference měla velmi pozitivní odezvu, a to dokonce i od technika zajišťujícího všechny technologie, včetně ozvučení: „Obvykle se na podobných akcích nudím, ale tentokrát jsem si to se zájmem poslechl i já,“ sdělil na závěr organizátorům konference.

Konference byla financována z projektu Olomouckého kraje s názvem „Podpora plánování sociálních služeb a sociální práce na území Olomouckého kraje v návaznosti na zvyšování jejich dostupnosti a kvality II.“ realizovaného v rámci Operačního programu Zaměstnanost. „Rádi bychom ve spolupráci s Olomouckým krajem na tuto úspěšnou akci navázali dalšími aktivitami, které propojují odborníky v regionu a posilují rozvoj paliativní péče,“ dodala Leona Martinková.

Eva Štefková, Charita Olomouc

Foto: Aneta Králová

Hospicová péče Caritas v Olomouckém kraji

Hospicová péče Caritas je službou, která pomáhá umírajícím prožít poslední chvíle života v kruhu svých nejbližších. Jejím cílem je poskytnout kvalitní odbornou péči umírajícímu tak, aby netrpěl bolestí, strachem, úzkostí, bezmocí a osamocením, a podpořit rodinu ve snaze umožnit svému blízkému zemřít důstojně ve svém přirozeném prostředí.

Domácí hospicová péče je poskytována pod vedením paliativního lékaře ve spolupráci s dalšími odborníky. Tým lékařů a sester plánuje další kroky v péči o umírajícího tak, aby netrpěl tělesnou i psychickou bolestí. Zdravotní setry mohou dojíždět podle potřeby k nemocnému i několikrát za den, 24 hodin denně včetně víkendů a svátků. Rodinu navštěvuje i sociální pracovnice, která

mapuje jak potřeby nemocného, tak pečující rodiny. K dispozici je rovněž pečovatelská služba, na přání nemocného lze zajistit službu duchovní.

Péče je určena pro pacienty v terminálním stádiu, kteří potřebují léčbu bolesti a dalších symptomů spojených s vážným nevléčitelným onemocněním a přitom si přejí zůstat v prostředí svého domova. „Chceme umožnit lidem s komplikovaným průběhem nemoci dožít v láskyplné péči své rodiny a přátel s pomocí našich pracovníků. Mobilní hospicová péče nemění žádné zvyklosti nemocného či rodiny, pouze usměrňuje průběh tak, aby se celá rodina cítila co nejbezpečněji a důstojně zvládla poslední etapu života svého blízkého,“ sdělila Kateřina Petrželová, vrchní sestra Hospicové péče Caritas.

Mobilní hospic poskytuje péči nepřetržitě a zdarma. Podmínkou je, aby měl nemocný lékařem ukončenou léčbu a měl zajištěnou 24hodinovou péči blízké osoby. Charita spolupracuje s kameným Hospicem na Svatém Kopečku a v případě, že by rodina již byla vyčerpaná nebo se objevily mimořádné zdravotní komplikace, je Hospic připraven přijmout pacienta do svého zařízení.

Příběh paní Marie: Odejít šťastná

Paní Marie bojovala s rakovinou plic 2 roky. Z počátku byla léčba úspěšná, ale později následovalo rychlé zhoršení zdravotního stavu. Lékaři pacientce sdělili, že léčba již není účinná, a tudíž bude ukončena. Dcera paní Marie projevila přání postarat se o maminku doma. Obávala se však, že maminka bude trpět bolestí a že jí nedokáže pomoci. Lékaři proto rodině doporučili oslovit mobilní hospic. Paní Marie po návratu domů na nějaký čas pookřála a její široká rodina využila zlepšení stavu k návštěvám. Byli si vědomi, že se jedná o poslední společné chvíle. Lékaři a sestřičky paní Marii pravidelně navštěvovali a řešili její potíže – někdy to byla bolest, jindy nespavost či nechutenství. Péče a láska, kterou paní

Marie od své rodiny po celou dobu dostávala, jí umožnila setrvat až do posledních chvil s těmi, které milovala.

Hospicová péče Caritas v Olomouckém kraji

- **PRACOVISŤE OLOMOUC (pro oblast Olomouc, Konice, Lipník nad Bečvou, Přerov, Prostějov, Šternberk):**
Řepčinská 2, Olomouc, +420 603 250 302
paliativa@olomouc.charita.cz
- **PRACOVISŤE ZÁBŘEH:**
Žižkova 15, Zábřeh, +420 736 765 145
paliativa.zabreh@olomouc.charita.cz
- **PRACOVISŤE ŠUMPERK:**
Jeremenkova 7, Šumperk, +420 777 674 703
paliativa.sumperk@olomouc.charita.cz

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Dobrodruhá tvoří nové příběhy už druhým rokem

Prodejna Dobrodruhá funguje v centru Olomouce již dva roky. Své druhé narozeniny letos oslavila v pátek 19. června květinovým workshopem, vernisází umělecké značky Glory Box a koncertem olomoucké písničkářky Elišky Rohánkové.

Program odstartoval v 16:00 květinovým workshopem, kterým návštěvníky provedlo dívčí duo Nela a Martina z olomouckého ekologického květinářství Ketke. „V rámci workshopu si velké i malé účastnice vyrobily květinový hřebínek do vlasů, který si odnesly domů. Výtěžek ze vstupného na workshop podpořil služby střediska pro lidi s duševním onemocněním,“ sdělila sociální pracovnice a vedoucí prodejny Dobrodruhá Kateřina Steinerová. Na workshop navázala vernisáž brněnské umělkyně Pavlína Boxanové, která tvoří pod uměleckou značkou Glory Box. „Tvorba je charakteristická kontrastními černobílými kresbami vycházejícími ze stylu doodleart. Umělkyně obrázky otiskuje nejen na papír, ale i na zdi,“ přiblížila Kateřina Steinerová. V Dobrodruhé bylo možné zakoupit plakáty s jejími obrazy i originální dětskou knížku Kuřecí kluk od autorky Blanky Fišerové, kterou Pavlína ilustrovala. Autorské originály značky Glory Box zdobily interiér Dobrodruhé a Bistré krávy a byly k vidění až do konce července. „Večer vystoupila písničkářka Eliška Rohánková a svým osobitým hlasem za doprovodu kytary zaplnila prostory Dobrodruhé. Na domácí scéně působí už nějakou dobu, veřejnost ji dříve mohla potkat třeba na akci Skautského institutu v Olomouci,“ doplnila Kateřina Steinerová. Program narozeninových oslav zakončila

tombola s výrobky, které vznikaly pod rukama klientů v keramické dílně Domu sv. Vincence.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Smysluplná práce navrácí lidem bez domova důstojnost

Charita Olomouc získala pro klienty další zakázku v podobě úklidu a čištění olomouckých ulic. Ve středu 1. července 2020 tak odstartovalo druhé kolo pilotního projektu ve spolupráci se Statutárním městem Olomouc a Technickými službami města Olomouce. Nabídkou pracovních aktivit klientům se Charita snaží překonat bariéry, které lidem bez domova zabraňují uplatnit se na trhu práce, získat nové zkušenosti a obnovit pracovní návyky.

V polovině srpna loňského roku se do projektu úklidu a čištění chodníků v Olomouci přihlásilo 6 lidí bez domova. „Klienti odstraňovali z chodníků plevel a odváželi jej do sběrného dvora v Hodolanech. Každá skupinka měla svého předáka z bývalých nebo současných klientů střediska Samaritán,“ přiblížil Jan Buka, zástupce ředitele Charity Olomouc.

Zakázka od technických služeb byla ukončena v polovině října 2019, poté Charita obnovila spolupráci s Metropolitní kapitulou u sv. Václava v Olomouci a klientům nabídla další pokračování prací v lese. Přes zimu se klienti zapojili do práce na renovaci prostor půjčovny kompenzačních pomůcek pro pečovatelskou službu v Řepčíně. „Je důležité vytvářet prostor, ve kterém můžeme lidem vracet jejich důstojnost. K tomu vede cesta skrze sebeuplat-

nění, pomoc ostatním a vykonanou práci. Jednoduše tak, aby to, co dělají, pro ně bylo přínosné a zároveň smysluplné, aby vznikl prostor pro růst,“ dodal Jan Buka.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

„Díky dobrovolníkům vidíme, že v pořádku je tento svět“

Po uzavření škol v březnu, kdy v průběhu jen několika málo dnů došlo z důvodu pandemie k omezení veřejného života, se společnost v Česku na několik měsíců zcela proměnila. Ulice zely prázdnotou, a zatímco mnozí zůstávali doma – nejmenší, žáci školou povinní, starší a nemocní, do ulic vyrazili ONI – nezištní pomocníci a odvážlivci, kteří nabídli svůj čas a energii druhým. Spolu s charitními pracovníky se podíleli na zajišťování bezpečí a pomoci nejen pro klienty, ale provšechny občany města Olomouce, kteří se dostali do tíživé situace.

„Díky mladým vidím, jak velmi v pořádku je tento svět,“ napsal jeden ze seniorů, kterému dobrovolníci Charity Olomouc zajišťovali v době pandemie pravidelně nákupy potravin, drogerie a léků. Dobrovolníci jsou ukazatelem úrovně a vyspělosti společnosti a Charita se bez nich neobejde. Dobrovolníci denně pomáhají v jednotlivých sociálních službách, zapojují se do organizace kulturních nebo sportovních událostí, angažují se ve sbírkách či pomáhají ze svých domovů prostřednictvím počítače. Jsou právoplatnými členy týmu charitních pracovníků.

V první linii a s rotou záložáků

„Velmi nás překvapil nebývalý zájem dobrovolníků právě v době, kdy sílily zprávy o hroznici pandemii, kdy nikdo ještě netušil, co vše nás čeká. Téměř obratem se nám začali ozývat dobrovolníci ochotní pomoci i při velkém riziku,“ líčí svoji zkušenost Milada Malíšková, koordinátorka dobrovolnictví.

Charitě Olomouc se během 14 dní přihlásilo na 140 dobrovolníků, z toho 35 pracovníků a studentů Univerzity Palackého v Olomouci. Pro případ náhlé pohotovosti bylo v záloze připraveno ještě dalších 25 dobrovolníků. „Pomáhali nám s nákupy seniorům, s distribucí potravinové pomoci, při rozvozu obědů, ve spolupráci s klienty vyráběli a distribuovali tisíce roušek, vytvořili velikonoční přáníčka seniorům, pomáhali dětem s učebním na dálku,“ vypočítává Milada Malíšková.

Petra Pavlíčková, vedoucí střediska pro Rodiny a děti, vzpomíná

na na jeden telefonický hovor od maminky samoživitelky s dvěma malými dětmi, která byla nucena zůstat doma z důvodu péče o děti: „Když poprvé zavolala, trvalo to snad minutu, než přes pláč dokázala požádat o pomoc. Kdyby tenkrát nebyli dobrovolníci, možná by se k ní pomoc dostala mnohem později.“ Díky dobrovolníkům mohla rodina ještě tentýž den důstojně povečeřet. Podobných případů byla spousta a se standardním počtem svých pracovníků by Charita tento nápor nezvládla.

Nákupci, koordinátoři, krejčí a švadleny

V Domově sv. Anežky na Svatém Kopečku u Olomouce se během pandemického stavu pomoc dobrovolníků zacílila na nákupy nemocným seniorům. Pracovníci vždy vybrali od 26 klientů domova nákupní seznamy a poté předali dobrovolníkům, kteří vyrazili pravidelně každé pondělí a pátek do nejbližšího Radíkova na nákupy.

Mnozí z dobrovolníků se stali pravou rukou pracovníků při koordinaci pomoci nejpotřebnějším. Osvědčili se zejména jako tzv. „pravé ruce“ koordinátorů jednotlivých činností v době, kdy pracovníci velmi silně zakoušeli vlastní hranice i hranice svých pracovních týmů. „Tito dobrovolní pobočníci, kteří již byli zkušenější, pomáhali ostatním dobrovolníkům s orientací v naší organizaci i v záplavě informací. Reagovali na dotazy, předávali kontakty, zachytávali potřeby, připravovali podklady. Úžasná ochota, operativnost a spolupráce,“ vzpomíná Milada Malíšková.

Díky dobrovolníkům se podařilo v krátkém čase vybavit rouškami pracovníky a klienty Charity a následně i lidi, kteří roušky potřebovali a neuměli si je sami opatřit. „Jsem vděčná všem dobrovolníkům, kteří se zapojili do výroby roušek. Těm, kteří

šili, stříhali, darovali látky, vozili materiál, vyzvedávali ušité roušky, seděli ve výdejovém okýnku v prodejně Dobrodruhá či pomáhali jinak. Kolem roušek tak vznikla skupina lidí, kterou propojila ochota a chuť pomáhat, a i když o sobě navzájem nevěděli, a nejspíš se už ani nikdy nepotkají, byli tím nejlepším sehraným týmem,“ rekapituluje sociální pracovnice Kateřina Steinerová.

Koordinátorka nákupů pro seniory Lucie Mokrá děkuje za všechny pracovníky Charity Olomouc všem dobrovolníkům:

Víme, že jste šli až na dřev, díky za to.

Za nákupy rodinám, velké díky patří Vám.

Díky za Vaše mapy v hlavě a srdce na dlani.

Sama jsem si zkusila rozvést pár faktur a opravdu není malých rolí.

Zdolat všechny schody a přežít kolonu, no to jsou teda nervy, zasloužíte poklonu.

Říkali mi senioři, že díky mladým vidí teď, jak velmi v pořádku je tento svět.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Pečovatelská služba Charity Olomouc vyhrála dárkový voucher

Středisko pečovatelské služby Charity Olomouc získalo dárkový voucher v hodnotě 28 600 korun. Finanční dar středisko vysoutěžilo v rámci projektu Propojujeme generace, který ve spolupráci s Deníkem uspořádala společnost „dm drogerie markt“. Středisko pečovatelské služby zaujalo projektem Setkání generací na společném výletě.

Čtenáři Deníku v březnu rozhodovali, komu dají svůj hlas. V Olomouckém kraji se do projektu přihlásilo celkem 14 zařízení, z toho šest na Olomoucku. „Rádi bychom zrealizovali společný výlet seniorů a studentů Církevního gymnázia Německého řádu v Olomouci, kteří s námi spolupracují už třetím rokem. Měli jsme v plánu je oslovit už na jaře, ale vzhledem k proti koronavirovým opatřením jsme byli nuceni realizaci této akce přesunout až na příští rok,“ sdělila Renata Vidrasová, zástupkyně vedoucí Střediska pečovatelské služby. Již v minulosti Charita spolupracovala se ZŠ Svatoplukova v Olomouci, kdy uspořádala pro seniory výlet na Svatý Kopeček včetně divadelního představení, které připravili žáci školy.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Farnost Velká Bystřice si připomene desáté výročí pečovatelské služby

Zřízení Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby (CHOPS) v roce 1992 nastartovalo změnu v humanizaci sociálních služeb tím, že umožnilo žít důstojný život starým a nemocným lidem až do závěru jejich života v přirozeném domácím prostředí. Římskokatolická farnost Velká Bystřice a Hlubočky si připomněli v rámci Farního dne 30. srpna desáté výročí od zrodu střediska Pečovatelské služby ve Velké Bystřici, kdy začala postupně vznikat síť charitních středisek, poskytujících pečovatelskou službu v obcích olomouckého děkanátu.

„Myšlenka vybudovat Pečovatelskou službu ve Velké Bystřici se zrodila roku 2009. Mimo Velkou Bystřici vznikla v té době střediska pečovatelské služby také v Tršticích, Těšeticích a Věrovanech,“ vypráví Miroslava Koutská, vedoucí Střediska psychosociálních služeb Charity Olomouc, která stála u zrodu středisek pečovatelské služby v roce 2010.

Na faře ve Velké Bystřici tehdy vznikly kanceláře se sociálním zařízením, kde dodnes sídlí Pečovatelská služba Charity Olomouc a kde se nachází i sklad a komunitní místnost. „Spuštění plného provozu služby předcházela výběrová řízení pracovníků na pozice sociálních pracovníků a pečovatelek. V obcích tak byly vytvořeny nové pracovní příležitosti, kterých místní v několika případech využili. V roce 2010 kdy služba vznikla, bylo přijato 18 uživatelů, kterým byla poskytována pečovatelská služba,“ doplňuje Miroslava Koutská.

V dalších letech se středisko postupně rozrůstalo, byly přijaty další pečovatelky a přijímání noví uživatelé. V minulém roce pe-

čovalo bystrické středisko o 51 uživatelů, letos službu využívá 44 seniorů a zdravotně postižených osob. „V současné době působí na středisku ve Velké Bystřici koordinátorka, která má na starosti všechna venkovská střediska, pět pečovatelek se stálým úvazkem a jednu pracovníci na dohodu. Nejčastěji poskytovanými úkony jsou: hygiena, pomoc při úklidu domácnosti, příprava a podání jídla a nákupy,“ vypočítává Renata Vidrasová, zástupkyně vedoucí Střediska pečovatelské služby Charity Olomouc.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Olomouc získala pro mobilní hospicovou péči nový vůz

Současná epidemie virové nemoci COVID-19 ukazuje, jak zranitelný je systém zdravotní a sociální péče u nás a jak velký význam má poskytování mobilních služeb. Z toho důvodu se ŠKODA AUTO a.s. rozhodla podpořit darem 100 vozů ŠKODA Octavia terénní sociální a zdravotní služby, které zajišťují péči o nemocné lidi v domácnosti a nasazovali se i během nouzového stavu. Díky vyhlášenému grantu získala jeden z vozů i zdravotní a hospicová péče Charity Olomouc.

Cílem grantového programu bylo rozdělit mezi 100 pomáhajících organizací 100 vozidel značky ŠKODA AUTO, a tím přispět ke zvýšení dosahu zdravotnických a sociálních služeb.

„Jedna právnická osoba měla příležitost získat v grantovém programu jedno vozidlo. Podmínkou bylo, že vůz musí být využit pro převoz klientů a pacientů nebo pro dopravu pracovníků za potřebným klientem či pacientem. Díky novému autu tak budeme moci rozšířit kapacitu našich služeb,“ přiblížila Leona Martinková, vedoucí Hospicové péče Caritas.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Uherské Hradiště

NZDM TULiP v „době covidové“

Asi netřeba poukazovat na to, jak těžké to v současné době mají sociální služby a pracovníci v nich. Opatření, restrikce a uzavírání se nevyhnuly ani nízkoprahovému zařízení pro děti a mládež. I nás v Uherském Hradišti v půlce března dočasně uzavřeli. V květnu se zase začal život a ruch do naší služby pozvolna vracet... ale opravdu jen pozvolna. Slibně rozjetá návštěvnost ze začátku roku byla krizí přerušena a jen těžko se zase dostává do normálu. Tisícovku návštěv, kterou jsme loni zaznamenali už koncem března, jsme letos nasčítali až začátkem července a to

bývají prázdniny z pohledu návštěvnosti nízkoprahů nejslabším obdobím. Stejně tak jsme v květnu znovu rozjeli projekt „Jedna akce za druhou“ z Programu na podporu nestátních neziskových organizací v oblasti prevence rizikových typů chování. A jak již název napovídá, snažíme se každý týden připravit pro naše uživatele akci, která by je zaujala a přilákala do klubu. I díky podpoře Zlínského kraje se nám tak daří znovu naplňovat klub jak uživateli, tak také čilým ruchem a dobrou náladou, která je v této době obzvlášť potřebná.

Charita Uherský Brod

Darované polévky pomohou lidem v sociální nouzi

V úterý 2. června obdrželo charitní Centrum potravinové a materiální pomoci svaté Zdislavy (CPMP) v Uherském Brodě hodnotný dar.

„Výrobce potravin Hügli Food s.r.o. chce pomoci lidem v nouzi a tak nám poskytl celou paletu rajsých polévek a další polotovary na vaření. Moc si této pomoci vážíme, děkujeme za ta-

kovou štědrost a přejeme firmě vše dobré!“, poznamenal František Bílek, zástupce ředitele Charity Uherský Brod a vedoucí CPMP.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Ředitel trnavské Charity navštívil kolegy v Uherském Brodě

S Trnavskou arcidiecézní charitou Trnava Charita Uherský Brod dlouhodobě úzce spolupracuje, mimo jiné i formou vzájemných seminářů a školení (v rámci přeshraničního projektu EU). Slovenští kolegové poslali kolegům do Uherského Brodu dar v podobě vitamínů, krémů na ruce a past na zuby. Za návštěvu pana ředitele Dzurecha i dárky velmi děkujeme a těšíme se na další podobné setkání!!

(Ilustrační foto - Ředitel Charity Uherský Brod Petr Houšť - na snímku vlevo, s ředitelem Trnavské arcidiecézní charity Trnava Miroslavem Dzurechem, při předávání daru - potravin pro sociálně slabé klienty.)

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Férový bezdomovec

V Noclehárně Uherský Brod přespával tři měsíce člověk bez domova. Byl tichý, klidný a vděčný za to, že mu v charitě pomáháme. Často říkával s dojetím v hlase, že se mu v životě nestalo, aby mu někdo takto pomohl. Své tráble občas „řešil“ popíjením alkoholických nápojů. Takováto „řešení“ problémů nejsou u našich klientů zdaleka ojedinělá, takže se zdálo, že je to jeden z mnoha. Občas se stalo, že neměl na nocleh. Aby takové období překlenul a nemusel spát na ulici, dovolili jsme mu nocovat na dluh. Vždy nás ujišťoval, že nikdy nezůstane nikomu dlužen. A opravdu, své dluhy vždy řádně splatil. Tak to fungovalo tři měsíce. Pak ale náhle z noclehárny zmizel, odjel do Brna, kde si našel práci i s bydlením. V noclehárně po něm zůstal dluh za nocležné v řádu pár set korun. Další z řady bývalých klientů, kteří zanechali dluhy

a zmizeli do neznáma... V tomto případě se jednalo o velké zklamání, vypadal přeci tak „férově“!!! Další překvapení následovalo o dva týdny později. Z Brna přijel na návštěvu noclehárny náš bývalý klient s tím, že jde uhradit svůj dluh. Tenkrát jsem pochopil, že neříkával jen tak do větru, že si naší pomoci váží. Už vím, že naši důvěru dostal správný chlap, který jen neměl poslední dobou příliš štěstí a tak se stal, na nějaký čas, bezdomovcem.

Někdy najdete to, co hledáte, na nejméně očekávaných místech a někdy i u lidí, o kterých se většinou ve společnosti nehovoří zrovna s úctou. Lidé občas překvapí, a někteří příjemně.

Pavel Janča,
vedoucí Noclehárny Uherský Brod

Rozjezdu komunitního centra může pomoci i podpora od společnosti Welco

V úterý 16. června navštívil ředitel Charity Uherský Brod Ing. Mgr. Petr Houšť, MBA, jednatele společnosti Welco Uherský Brod, pana Ing. Roberta Hnátku (na snímku vlevo). Důvodem návštěvy bylo seznámení jednatele uherskobrodské firmy s novinkami brodské Charity, například i s plány na zahájení činnosti Komunitního centra v Uherském Brodě, které by mělo být v provozu od počátku roku 2021. Petr Houšť zároveň Roberta Hnátku požádal o zvážení pomoci ze strany firmy Welco při „rozjezdu“ komunitního centra, které se bude nacházet na Masarykově náměstí v blízkosti tamního kostela. „Pan inženýr Hnátek pomáhá naší Charitě opakovaně a řadu let. Jsme tedy za jeho pomoc a pomoc dalších regionálních firem, které pravidelně navštěvují se žádostí o podporu naší Charity, velmi vděční,“ poznamenal Petr Houšť.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Drsní motorkáři projevili velké srdce

V úterý 16. června přivezla skupina motorkářů z týmu Harley Davidson Praha do CHD Vlčnov 10 litrů dezinfekce. Tato pomoc skupiny motorkářů nebyla první. Rozvážejí například dezinfekci a rozhodně ne v malém množství. Směřují svou pomoc do dětských domovů, domovů důchodců a dalších sociálních zařízení, kde jsou potřeba.

Personál Charitního domu Vlčnov tato návštěva mile překvapila.

*Michaela Kameníčková, DiS.
sociální pracovnice, Charitní dům Vlčnov*

Oslava Dne dětí

Dlouho se nám v Azylovém domě pro matky s dětmi v tísni Uherský Brod nestalo, že na Den dětí nesvítlo sluníčko, byla zima a pršelo. I v letošním roce nám počasí přálo a 1. 6. ve 14 hodin na zahradě proběhla oslava svátku dětí.

Kvůli opatřením, způsobeným koronavirem se akce zúčastnily pouze matky s dětmi bydlící v našem Azylovém domě. Pracovnice dětem předaly balíčky s cukrovinkami a dobrovolnice Ráchel Horká přinesla také cukrovinky, a obdarovala děti háčkovanými hračkami a udělala všem velkou radost. Patří jí naše poděkování za dárky a za čas, strávený s dětmi. Na závěr oslavy si všichni společně opekli špekáčky a prožili příjemné odpoledne.

Renata Slavíková,
pracovnice v sociálních službách
Radka Roubalíková,
vedoucí ADMD

Krajské dobrovolnické centrum

Regionálního dobrovolnického centra Zlínského kraje v červnu zahájilo svou činnost. Toto centrum provozuje Charita Uherský Brod a své působení má v budově Zlínského klubu (Tř. Tomáše Bati 204, Zlín). Připojili jsme se tak k dalším 10 centrům, která v České republice fungují díky projektu „Koncepte rozvoje dobrovolnictví v České republice s akcentem na zajištění regionální a oborové dostupnosti dobrovolnictví v podobě dobrovolnických center“, reg.č. CZ.03.2.63/0.0/0.0/15_029/0003724, který je spolufinancován z Evropského sociálního fondu ČR prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Jde o informační a kontaktní centra pro dobrovolníky, neziskové organizace, příspěvkové organizace či obce v daném kraji v oblasti dobrovolnictví. Naším posláním je zprostředkovávat nabídku a poptávku, propojovat, podporovat, rozvíjet, hledat nové cesty k uplatnění dobrovolnické činnosti. Mezi aktivity RDC patří např. vytvořit webovou stránku a databázi dobrovolnických příležitostí, podpora a propagace dobrovolnictví v kraji, pořádání dnů otevřených dveří RDC, uspořádání Dnů dobrovolnictví v kraji (předběžně plánujeme na podzim 2021), bezplatné vzdělávání dobrovolníků a koordinátorů, poradenství v oblasti dobrovolnictví, spolupráce s orgány samosprávy v oblasti tvorby koncepcí a strategií rozvoje dobrovolnictví v kraji a také pravidelná otevírací doba RDC (úterky a čtvrtky 9:00-14:00).

Máte-li zájem stát se dobrovolníkem a nevíte, kam se obrátit, jsme tu pro Vás. Máte-li zájem o zapojení dobrovolníků do chodu Vaší organizace či o jiné jejich zapojení, jsme tady také pro Vás. Jste-li dobrovolnická organizace, věříme, že najdeme ten správný průnik nabídky a poptávky. 10.9. se budeme těšit na Vaše případné dotazy či nápady a pokud byste se v daném termínu nemohli zúčastnit, rádi Vás uvidíme kdykoliv jindy v naší otevírací době: úterky a čtvrtky vždy 9:00-14:00. K dispozici jsme také na níže uvedených kontaktních údajích:

Regionální dobrovolnické centrum Zlínského kraje:

Tř. Tomáše Bati 204, Zlín („Zlínský klub“)

Úterý a čtvrtky 9:00-14:00

Vedoucí RDC: Mgr. Jana Haluzová,
jana.haluzova@uhbrod.charita.cz, 724 651 281

Zástupkyně vedoucí: Ing. Ivana Vaculíková,
Ivana.vaculikova@uhbrod.charita.cz, 603 941 510

Web: <https://www.uhbrod.charita.cz/socialni-sluzby/ostatni-sluzby/regionalni-dobrovolnicke-centrum-zlinskeho-kraje/>

Facebook: Regionální dobrovolnické centrum Zlínského kraje

Oslava 20. výročí založení Azylového domu pro matky s dětmi v tísni Uherský Brod

Azylový dům (AD) pro matky s dětmi v tísni v Uherském Brodě zahájil svou činnost 29. listopadu 2000. Při příležitosti 20. výročí vzniku AD uspořádali pracovníci 13. srpna 2020 oslavu tohoto výročí.

Vzhledem k mimořádnému průběhu letošního roku v souvislosti s koronavirovými opatřeními a plánovanou rekonstrukcí v AD jsme oslavu uspořádali o něco dříve.

Pozvání přijala bývalá ředitelka Charity Uherský Brod paní Jarmila Tomancová – Výmolová, za město Uherský Brod pan starosta Ferdinand Kubáník, první vedoucí AD paní Zdenka Bartková a bývalé pracovníce AD, vedoucí odboru sociálních věcí paní Vladimíra Havlíková, ředitelka kontaktního pracoviště ÚP Uherský Brod paní Andrea Bartko, vedoucí oddělení hmotné nouze Kateřina Myšínská, pracovníce oddělení sociálně právní ochrany dětí, dobrovolnice spolupracující s AD, vedoucí praxe studentů SPŠOA paní Iveta Hložková, zástupkyně Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi paní Eva Baniová a někteří pracovníci služeb brodské Charity.

Program byl zahájen na zahradě AD přivítáním všech přítomných hostů současnou vedoucí, paní Radkou Roubalíkovou a

panem ředitelem Charity Uherský Brod Petrem Houštěm. Po úvodních slovech, přípitku, poděkování a předání dáreků si mohli přítomní prohlédnout společné prostory a jednu volnou bytovou jednotku AD.

Pro přítomné bylo připraveno občerstvení, za které děkujeme vedoucímu charitní kuchyně panu Michalovi Fojtíkovi a jeho zástupkyni paní Lence Ježkové.

Od 17 hodin hrála k poslechu i tanci kapela Ranvej a program byl zakončen promítáním české komedie Přes prsty, které zajistilo sdružení Smedoma ze Strání.

Jménem pracovníků AD děkujeme všem přítomným za krásné prožitý den.

(Další fotografie z akce najdete na facebooku Charity Uherský Brod.)

Renata Slavíková,
pracovnice v sociálních službách
Radka Roubalíková,
vedoucí AD

Uherskobrodské silnice brázdí nová charitní posila

Je nám velkým potěším představit Vám naši krásnou, zcela novou charitní posilu – Škodu Octavii Combi, kterou jsme získali jako jedna ze sta neziskových organizací v rámci projektu #SKODA-AUTOpomaha, grantového programu „Mobilita“ od ŠKODA Čes-

ká republika, a to za účelem poskytování našich terénních služeb. Proto ze srdce děkujeme těm, kteří nás cestou k získání nového přírůstku do vozového parku provázeli: ŠKODA Česká republika, NROS - Nadace rozvoje občanské společnosti, AVPO ČR - Asoci-

ace veřejně prospěšných organizací ČR, ale i Samohýl Motor a.s. Společně, tak budeme pomáhat všem našim klientům, kteří právě díky Vám budou moci zůstat v bezpečí svých domovů. Přejeme hodně šťastných kilometrů, Octavie Combi!

Mgr. Jana Mackovičová
projektový manažer

Charita Valašské Meziříčí

Malé kroky pro lepší svět

„Je lepší udělat spousty malých krůčků správným směrem, než jeden velký krok zpět.“

Louis Sachar

Během minulých měsíců se naše životy změnily. Mimo jiné zjišťujeme, že je kolem nás spousta profesí, na jejichž práci jsme závislí. Pro přehlednost je označujeme jako ty v první linii, popř. v nulté linii. Slovo „hrdina“ dostává nový obsah a snad se i svět stává trochu lepším. Na první pohled se zdá, že právě v této době září reflektorů neuniká žádný dobrý skutek.

A přeci. Vezměme si takové členy a členky Sdružení důchodců z Valašské Bystřice. Nevím, v které jsou linii. Tuším, že ani oni to nevědí a je jim to asi i jedno. Byť patří k tzv. nejohroženější skupině, tak v tichosti udělali to, co každý rok. Vybrali mezi sebou částku 4 200 Kč a darovali ji našemu domovu. Díky tomuto daru nakoupíme nové termosky na čaj pro klienty. V kontrastu událostí minulých měsíců vyznívá možná jejich počín zanedbatelně. Těžko

snese srovnání s heroickými výkony nově objevených hrdinů a statisícovými dary velkých firem. Velikost činu členů Sdružení důchodců je však především v pravidelnosti a vytrvalosti bez ohledu na aktuální situaci a bez ohledu na to, co je zrovna módní. O to více si jejich pomoci a podpory vážíme. Věříme totiž, že lepší svět je tvořen především takovými malými dobrými kroky, které ostatně může dělat kdokoli z nás. Vzpomeňme si na to, až pohasnou světla reflektorů, ustane potlesk z balkonů a budeme zase myslet každý především na sebe. Tehdy nastane nejlepší čas udělat také svůj malý krok správným směrem.

Jitka Bajzová,
sociální pracovnice
Dům pokojného stáří Valašská Bystřice
Charita Valašské Meziříčí

Postní almužna 2020

V letošním roce proběhla Postní doba a Velikonoce úplně jinak, než jsme byli v posledních desetiletích zvyklí. Do běžného života nám vstoupila nejen různá omezení z nařízení vlády, ale také obavy o vlastní zdraví i zdraví našich blízkých, o práci, o budoucnost. Probíhala domácí výuka dětí, zajišťovala se pomoc pro seniory a nemocné, šily se roušky, sháněly ochranné pomůcky... Každý dělal, co mohl. Přesto se nezapomínalo spořit do pokladniček, aby se mohlo podpořit charitní dílo v našem děkanátu. Pokladniček se sešlo o poznání méně, ale o to více byli dárci štedřejší. Proti minulému roku, kdy se nám vrátilo 312 pokladniček s výtěžkem

106.096 Kč, je letošní výtěžek 80.316 Kč ze 161 pokladniček úžasným výsledkem. V mnoha pokladničkách byla také vložena doporučení, kde by peníze pomohly. Z postní almužny jsme podpořili Misijní klubka ve dvou farnostech a jednoho vážně nemocného člověka. Ostatní peníze budou použity na zkvalitnění služeb naší organizace.

Moc děkujeme všem, kteří se zapojili.

Charita Valašské Meziříčí

Když jde radost nahmatat...

„Lépe je dvěma než jednomu, neboť mají lepší mzdu za svou námahu. Vždyť jestliže upadnou, jeden pomůže svému druhovi vstát. Ale běda jednomu, když upadne a nemá druhého, který by mu pomohl vstát.“

Kazatel 4, 9-10

Na konci dubna jsme vztyčili u Domu pokojného stáří májku. Bylo nás pár. Bude možné za měsíc uspořádat každoroční Kácení Máje? Nebyli jsme si jistí... Ale věřili jsme, že to má smysl. Májka se stala naším symbolem naděje. Naděje, že bude líp. Naděje, že láska, kterou symbolizuje, není nikdy v karanténě.

Když 10. června 2020 zazněly první tóny harmoniky paní Bolfové, doprovázené houslemi paní Filipčíkové, tak bylo jasné, že je svět zase v pořádku. Alespoň v tuto chvíli. A zpívalo se. K dobré náladě přispěly i dary v podobě špekáčků z MP Krásno a koláčků z pekárny Lešňanka.

Slzy dojetí bylo vidět v nejedné oči. Zase spolu. Ten den byla radost z blízkosti a společnosti druhých opravdu hmatatelná.

Jitka Bajzová, DiS.

sociální pracovnice,

Dům pokojného stáří Valašská Bystřice

„Revitalizace“ Zastávky

V tomto období jsme měli slavit kulaté výročí založení našeho Nízko prahu Zastávka. Plánovali jsme velkolepé oslavy, vždyť 10 let máme jen jednou. Vše bylo ale jinak. Z nařízení vlády jsme museli Zastávku na nějaký čas zavřít. Přesto jsme nezaháleli. Tento čas jsme využili k „revitalizaci“ prostor.

Co to znamená? Nejenže jsme celý klub vymalovali, ale také jsme ručně na stěny kreslili obrázky, které, jak pevně věříme, by naše klienty mohly zaujmout. Obohatili jsme i náš ekokoutek, do kterého jsme přidali tapetu a nálepku zeměkoule. Jednoduše řečeno, Zastávku jsme trošku obměnili.

I negativní doba má svá pozitiva. Což se v našem nízkoprahu potvrdilo. Těžko bychom při běžném provozu hledali prostor na tuto modernizaci. A kdy by se ze sociálních pracovníků na čas stali malíři a uklízeči?

Nyní je již opět Zastávka otevřena mladistvým. Ti si změnu pochvalují.

Jak je vidět na klientech na nás pracovnících, změna byla prospěšná. Přejeme si, abychom se všichni v Zastávce cítili co nejlépe.

Za Charitu Valašské Meziříčí

Martina Došková

Charita Vsetín

Charita otevřela ergoterapeutickou dílnu

CAMINO sociální rehabilitace je služba Charity Vsetín, poskytující potřebnou pomoc a podporu lidem, kteří se potřebují vyrovnat s duševním onemocněním. Dne 3. června 2020, rozšířila tato služba svoji působnost a otevřela na vsetínském Sychrově č. p. 53 pro své klienty nové prostory.

Při slavnostním otevření Ergo dílny CAMINO se ve středu, 3. června 2020, sešli nejen uživatelé této služby, ale také pracovníci Charity Vsetín, podporovatelé CAMINA a další milí a vzácní hosté. Více si snad nikdo pro takovou chvíli, jako je otevření nových prostor Ergo dílny, nemohl přát.

Slavnostní zahájení provozu dílny proběhlo za přítomnosti ředitelky Charity Vsetín, paní Věry Dulavové, místostarostky Vsetína paní Simony Hlaváčové a dlouholetého příznivce a kolegy CAMINA, pana Jiřího Adamce z Filosofického semináře v Brně.

Cílem Ergo dílny je rozšířit možnosti odborně zacílené nabídky aktivit služby CAMINO sociální rehabilitace, bude sloužit uživatelům jako další možnost účastnit se smysluplných, užitečných činností, být aktivní, posunout se reálně dále směrem k možnostem získání vlastního zaměstnání na trhu práce či naučit se pracovním návykům.

Prostory Ergo dílny by měly pod vedením paní Ivety Jakubczakové přinášet v budoucnu všem svým uživatelům a návštěvníkům nejen odbornou podporu a motivaci, potřebnou k získávání nových a užitečných znalostí, ale také radost a vnitřní pohodu. Tým CAMINO sociální rehabilitace zároveň velmi děkuje všem dárcům a sponzorům, kteří vznik ergoterapeutické dílny podpořili.

Zdeňka Chytilová,
vedoucí CAMINO sociální rehabilitace

Jaro v NZDM ZRNKO

Jarní měsíce v Zrnku byly vcelku smutné. Stejně jako ostatní zařízení, i nás zasáhla mimořádná situace, spojená s pandemií Covid-19. Vzhledem k vládním nařízením jsme museli naši službu na konci měsíce března uzavřít a dveře klubovny zůstaly zamčené i po celý duben a část měsíce května. Naši uživatelé tak přišli o připravený zajímavý program a zábavu, která pro ně byla na jarní měsíce naplánována. Přestože jistá omezení přetrvávala, s velkou radostí jsme se vrátili do klubovny na konci května. V měsíci červnu jsme se zaměřili na téma „Skrytá nebezpečí internetu“. V rámci besedy jsme hovořili o kyberšikaně, sextingu a dalších závažných pojmech. Uživatelé ZRNKA se tak blíže seznámili s touto problematikou a získali nové poznatky, které následně mohli vyzkoušet a aplikovat na připravené křížovce k danému tématu. V květnu byl také uspořádán turnaj ve stolních hrách, kdy na vítěze čekala sladká odměna. Věnovali jsme se i tvoření, uživatelé měli možnost si vyzkoušet ubruskovou techniku na říčních kamelech nebo si je mohli libovolně pomalovat. Poslední akcí tohoto měsíce bylo filmové odpoledne, kdy jsme společně shlédli zábavnou komedii. Na letní měsíce jsme připravili zcela novou motivační činnost v podobě fotosoutěže, ale také balónkovou bitvu, opékání špekáčků a mnoho

dalších a dalších aktivit venku. Nadále se budeme věnovat i kreativnímu tvoření a ostatním přínosným aktivitám.

Za tým NZDM ZRNKO
Tereza Podešvová, DiS,
sociální pracovníce,
Charita Vsetín

Charita Vsetín má nový mobilní zvedák

Půjčovna kompenzačních pomůcek je jednou ze služeb Charity Vsetín, která funguje již více než dvacet let. Nabízíme širokou škálu pomůcek, jako jsou elektrická polohovací lůžka, invalidní vozíky, hygienický program nebo také různé druhy chodítek, oxygenátory, odsávačky apod., které mohou být v domácím prostředí velkou podporou při péči o seniory, osoby se zdravotním postižením či pacienty po úrazech.

Díky podpoře štědrých dárců nejnověji přibyl na seznam nabídky půjčovny elektrický mobilní zvedák, určený k pohodlnější a bezpečnější manipulaci při přemisťování imobilních osob z lůžka na vozík, na WC, do koupelny, či do auta. Jeho výhodou je nejen velmi jednoduchá obsluha a snadná manipulace i s váhově těžšími osobami, ale je vhodný také do malých prostor, úzkých vchodů, je snadno složitelný a přenosný. Zaškolení pracovníci Charity Vsetín vždy názorně předvedou celý systém a využití zvedáku každému zájemci, který by jej mohl využít při péči o osobu blízkou.

Rádi bychom touto cestou poděkovali štědrým dárcům, díky

jejichž podpoře mohla Charita Vsetín pro Půjčovnu kompenzačních pomůcek tento zvedák zakoupit.

V poslední době se naše půjčovna potýká s vysokou poptávkou a zájmem o zapůjčení elektrických polohovacích lůžek. Cílem Charity Vsetín je pořídit několik nových kusů, které by následně mohly být okamžitě k dispozici dalším zájemcům. Prosíme tedy veřejnost a vstřícné dárcy o finanční podporu, která by byla určena k tomuto účelu, tedy k zakoupení nových elektrických polohovacích lůžek. Charita by tak mohla pomoci dalším uživatelům trávit období dlouhodobé nemoci v domácím prostředí. Informace o tom, jak podpořit Charitu Vsetín, najdete na webu www.vsetin.charita.cz nebo nás můžete podpořit zasláním finanční částky prostřednictvím portálu Darujme.cz, projekt <https://www.darujme.cz/projekt/1202422>.

*Eva Šafaříková,
fundraiser/PR – Charita Vsetín*

Dny duševního zdraví 2020

Charita Vsetín a její služba CAMINO sociální rehabilitace se stejně jako v letech minulých i letos opět připojí k Týdnům duševního zdraví. Ty se konají každoročně v podzimních měsících září a října, kdy si připomínáme Světový den duševního zdraví.

V tomto období pořádají zainteresované organizace mnoho aktivit pro veřejnost, zaměřených na podporu lidí s duševním onemocněním. Smyslem akce je nejen co nejvíce obeznámit veřejnost o problematice duševně nemocných a mentální hygieny jako prevenci duševních onemocnění, ale také informovat o aktivitách organizací, působících v sociálně zdravotní oblasti a ukázat možnosti, jak přispět k celkovému zlepšení vnímání veřejnosti duševně nemocných a k větší toleranci společnosti.

V rámci Dnů duševního zdraví 2020 ve Vsetíně a Valašských Kloboukách připravilo CAMINO sociální rehabilitace v týdnu od 15. do 19. září poutavý program, určený pro širokou veřejnost.

V prostorách služby CAMINA bude probíhat nejen Den otevřených dveří, ale také například Vernisáž obrazů, plastik a básní klientů služby Camino sociální rehabilitace. Těšit se můžete na zajímavé přednášky prof. MUDr. Kláry Látalové PhD., přednostky Kliniky psychiatrie při Fakultní nemocnici Olomouc nebo Jiřího Adamce, dlouholetého podporovatele Camina, který vede soukromý Filosofický seminář katedry teorie se zaměřením na psychologii v poradenství a Malou universitu dobrovolníků.

Tato osvětová a destigmatizační akce na podporu lidí se zkušeností s duševním onemocněním bude zakončena přednáškou prof. MUDr. Cyrila Höschla, DrSc., FRCPsych., ředitele Národního ústavu duševního zdraví a profesora psychiatrie na 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Na všechny tyto akce je vstup zdarma a je vítána široká veřejnost.

Osvětová a destigmatizační akce na podporu lidí se zkušeností s duševním onemocněním.

11. ROČNÍK VSETÍN, VALAŠSKÉ KLOBOUKY

DNY DUŠEVNÍHO ZDRAVÍ

15. 9. - 19. 9. 2020

15. 9.	Vsetín MUDr. Fr. Sovy 61 prostory CAMINA	10.00 - 14.00 16.00 - 17.00	Den otevřených dveří CAMINO Jiřina Mrázíková, Jiří Pohořelý Vernisáž obrazů, plastik a básní
16. 9.	Vsetín MUDr. Fr. Sovy 61 prostory CAMINA	13.00 - 14.00 15.00 - 16.00	prof. MUDr. Klára Látalová, PhD. Co je to psychiatrie a jak ji chápat /Přednáška/ PhDr. Mgr. Miro J. Kadlábek a tým CAMINO Multidisciplinární setkání odborníků z oblasti duševního zdraví
17. 9.	Valašské Klobouky Školní 944 společenská místnost DPS II	10.00 - 11.30	Jiří Adamec Imunita - psychika a onkologie Součástí výkladu bude předání autorské knihy na dané téma přítomným posluchačům /Přednáška/
19. 9.	Vsetín Pod Pecníkem 1666 aula Střední školy KOSTKA	13.00 - 14.30	Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych Stres, naučená bezmocnost a deprese /Přednáška/

NA AKCE JE VSTUP ZDARMA

Pořadatelé: Charita Vsetín Charita Valašské Klobouky

Podpořili nás: Noventis Střední škola KOSTKA Charita Vsetín Charita Valašské Klobouky

*Eva Šafaříková,
fundraiser/PR – Charita Vsetín*

Charita Zlín

Ještě se desetkrát vyspíme a v Domovince bude zase veselo

12. 6. 2020 - V souvislosti s nebezpečím šíření nákazy COVID-19 vláda nařídila z preventivních důvodů dočasné uzavření některých zařízení sociálních služeb. Týkalo se to i denních center s platností od 18. března tohoto roku. Deset křesílek v Domovince centru denních služeb pro seniory Charity Zlín, tak zůstalo ne nějaký ten den, ale po celé tři měsíce neobsazených. A my už víme, že se ještě desetkrát vyspíme a budeme zase spolu. Tím velkým dnem, kdy se senioři vrátili, bylo pondělí 22. června. Vždyť přece „Není dobré, aby člověk byl sám“.

Domovinka je sociální služba, která nabízí seniorům během dne aktivní pobyt mezi vrstevníky, stravu a pití, v případě zájmu i osobní hygienu a další úkony. A to v čase, kdy jejich blízcí pracují či chodí do školy a oni by byli doma sami. To je případ těch, kteří své rodiny mají nedaleko. Ne všichni mají takové štěstí. Pokud jejich děti žijí mimo rodný kraj, samota je tíží mnohem více. I proto je služba tolik oblíbená jak u uživatelů, tak u jejich potomků. Letošní jaro ovšem bylo jiné snad úplně všude. Opatření, související s pandemií se tedy dotkla i sociálních služeb, těch ambulantních pro seniory nevyjímaje. Ovšem nikdo nečekal, že deset křesel v centru zůstane neobsazeno celých devadesát šest dnů, tedy i ten první letní. Jak už bylo řečeno, být sám není dobré. Proto, i přes uzavření služby, byly její pracovnice s uživateli v kontaktu. Alespoň telefonickým. „Povídali jsme si, jak se máme, co děláme. Některí naši uživatelé se nastěhovali k dětem a všichni si pochvalovali, jak se o ně doma dobře starají a jak jsou rádi, že se mají, z čehož jsme s kolegyněmi měly upřímnou radost,“ vrací se o několik týdnů zpět Pavlína Zahnašová, vedoucí služby a pokračuje: „Najednou ty telefonáty začaly být trochu jiné. Senioři se začali ptát, kdy konečně zmizí koronavirus, kdy otevřeme Domovinku a že oni chtějí do centra, že už je to celé dlouho a je jim smutno, že chtějí vidět svoje známé a kamarády z Domovinky.“ Jenže v televizi, která byla primárním zdrojem informací seniorů, dlouhý čas nic o znovuootevření sociálních služeb nezmiňovali. Pouze a jen zprávy o koronaviru a jeho dopadu na starší a nemocné, kteří se začali více obávat, odmítali návštěvy a případně mnozí i pomoc. Pak dopady na psychiku mohou být skutečně nebezpečnější, než nemoc těla. A zprávy týkající se sociálních služeb, nebyly více než dva měsíce dohledatelné ani na stránkách ministerstev. Důvod? Nebyly na pořadu dne. „Až jsme se obávaly, že na nás zapomněli,“ říká Pavlína Zahnašová.

S postupujícím časem bylo evidentní, že se na současnou situaci musí něco změnit. Samota a negativní zprávy dělaly své a z telefonátů s uživateli to bylo cítit. Sice všichni zažívali radost, že jsou zdraví, ale samota mnohé začala daleko více tížit. I proto

se pracovnice rozhodly uživatele služby aktivizovat na dálku. připravily pro ně domácí úkoly. Ne, nejde o vtip. Pro každého uživatele byla založena složka se jménem, do ní vloženo krátké povídání a úkoly. Takové, na jaké jsou uživatelé zvyklí z ambulantní služby. Přesmyčky, křížovky, matematické rébusy a doplňování přísloví, omalovánky a spoustu dalšího. „Jeden večer jsme si nasadily roušky a vyrazily úkoly roznést našim uživatelům. Tak jsme se vzájemně mohli alespoň pozdravit a vidět se, i když to bylo setkání na dva metry,“ popisuje Pavlína Zahnašová protikoronavirové opatření, jak domácí úkoly pracovnice mezi sebou nazvaly. Přiznává, že spolu s kolegyněmi měly obavy, jak budou uživatelé reagovat: „Byly jsme mile překvapeny, protože všichni se pustili do práce a na úkolech dokonce nepracovali sami. Pomáhali jim s řešením nejen jejich děti, ale i vnoučata. Takové zapojení a zápal jsme nečekaly. Toho jsme využily a nachystaly další, ne druhé a třetí, ale poslední úkoly. Už víme, že se ještě desetkrát vyspíme a naše Domovinka se seniorům otevře a my se konečně zase všichni uvidíme. I když po řádné desinfekci rukou a s rouškami na obličej.“

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj k Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2020 a Zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje pro období 2020 - 2022 (r. 2020), statutární město Zlín a dárce - děkujeme!

*Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Po dvaasedmdesáti dnech zase spolu

5. 6. 2020 - Nouzový stav kvůli koronaviru v naší zemi skončil v půli května. U mnohých profesí se tak ale ze dne na den stát nemohlo a v nastavených opatřeních bylo nutné dál pokračovat. Třeba i v terénní pečovatelské službě, která setrvala ve dvou týmech až do konce měsíce. První červen tak byl pro pečovatelské velkým dnem. Po sedmdesáti dvou dnech se menší pracovní skupiny opět sloučily a vrátily se k 'normálu', co se zázemí týče. Ale ať už byla situace jakákoliv, jedno je jisté...

Jsou profese, kde není možné činnosti jakkoliv omezovat. Mezi ně patří i sociální a zdravotní služby, a tak potvrzujeme, že: Jedeme dál! Nepřestáváme poskytovat sociální a zdravotní služby, pokračujeme v pomoci těm, kteří se bez podpory druhé osoby neobejdou. Stále platí: Jsme tady pro ně, pro vás! Charita Zlín = ruka podaná v nesnázích.

I když mnozí žijí pro současnost, někdy je dobré se ohlédnout. Třeba za koronavirovým časem v Charitní pečovatelské službě

Zlín. Nouzový stav v naší zemi byl vládou vyhlášen 12. března. Že šlo o informaci, která mnohé vyděsila, je bez diskuse. A když z médií od tohoto dne téměř jednohlasně vycházely až katastrofické zprávy, lidé, zvláště ti staří a nejvíce zranitelní, začali mít strach. „V terénu pečujeme o více než dvě stovky osob. Převážně jde o seniory, kteří jsou často omezeni na pohyb, kteří jsou často během dne sami. A samozřejmě mají jako kulisu televizi. Tak se není čemu divit, že u těch citlivějších přišly pochybnosti, nejistota, velký strach,“ říká Zdeňka Vlčková, vedoucí pečovatelské služby. A to byla chvíle, kdy terénní pečovatelská služba, která v souvislosti s nastalou situací očekávala velký nárůst žadatelů o službu, zaznamenala po týdnu negativních zpráv opak. V půli března přicházely první žádosti na zrušení služby. I netradičně. „Jedni uživatelé, starší manželé, položili na zem před vstupní dveře vzkaz pro pečovatelku, aby nevstupovala. Vůbec je nanapadlo, že by mohli zatelefonovat, situaci s námi probrat a ujistit se, že jsme vybaveni ochrannými pomůckami a dodržujeme veškerá hygienická opatření,“ popisuje situaci Zdeňka Vlčková a dodává: „Obdobné to bylo i u dalšího uživatele, staršího muže, který žije sám. Ten sice dveře pootevřel, ale jen proto, aby malou škvíрку využil ke sdělení, že se bojí.“ A tak se začaly bát zase pečovatelské. Bát o zdraví „svých“ opečovávaných seniorů, kteří najednou měli zůstat bez pomoci. Nakonec takovýchto případů, i díky výtečné práci sociálních pracovníků - pomoci na telefonu, až tak moc nebylo a přišla i ona vlna nových žadatelů o domácí péči. Zcela bez podpory seniory nezůstali. Díky uzavřeným firmám se více zapojily rodiny, což je skvělé, a tak nějak by to mělo být i v běžném životě. Dělit péči o blízké mezi rodinu a sociální službu.

Kromě zpráv v médiích, vyvolávajících nejistotu v celém světě, přicházela během posledních tří měsíců ze strany státu a jednotlivých ministerstev k poskytovatelům sociálních a zdravotních služeb konkrétní doporučení, pokyny a metodiky. A tak i v pečovatelské službě bylo jedno významné preventivní opatření zavedeno. Pracovnice se musejí rozdělit na menší skupiny, které se nebudou potkávat. Znamenalo to v podstatě obratem zajistit prostory, přestavět počítače a přestěhovat část zázemí. „Nejnáročnější byl začátek této doby. Nikdo nevěděl, jak dlouho to bude trvat, co nás potká. Bylo těžké si zvyknout na

to, že každou minutu může přijít někdo z uživatelů, rodinných příslušníků či pracovníků, že se s Covidem setkali nebo dokonce nakazili a my budeme všechny v karanténě,“ říká k nastalé situaci terénní pečovatelka Bára Bridová Jančíková a dál popisuje: „Věděly jsme, že druhá skupinka, která zůstala v sídle služby, je na tom úplně stejně. Měly jsme úzký telefonický kontakt. Nechyběly informace ani ochranné pomůcky a vše ostatní, co jsme pro práci potřebovaly.“ Nebylo to jistě jednoduché, ale už je jasné, že pečovatelské tuto 'divnou' dobu daly tak zvaně bez ztráty kytičky. „Je to dobrá zkušenost. Musely jsem se naučit jinak přemýšlet u organizace práce i převzít činnosti, které běžně neděláme. Jsme pyšné, že jsme vše zvládly,“ dělá tečku za odděleným časem Barbora Bridová Jančíková. Ale že se ze všeho nejvíce těšily, až se zase spojí v jeden tým a vše bude ve starých kolejích, je pravda pravdoucí.

Žádná slova díky na adresu všech pracovníků přímé péče nejsou dostatečná. Díky za to, jak přistupovaly k celé neznámé situaci, k uživatelům, za to, že je neopouštěla dobrá nálada a humor. A hlavně za jejich úsměv očima. Poděkování ale musí být vysloveno i na adresu uživatelů a jejich rodin. Zvláště za milé situace, které pečovatelkám zůstanou navždy v paměti. "Bylo až dojemné, když u dveří služby zazvonila dcera jedné uživatelské a přinesla nám šité roušky. Další přinesla malá voňavá, vlastnoručně vyráběná mýdélka. 'Pro radost', řekla mi. To nás opravdu moc potěšilo. Vážíme si toho, že nám rodiny napsaly, či přišly poděkovat, podpořit nás. Situace nebyla pro nikoho lehká,“ říká Zdeňka Vlčková a pokračuje: „I rodiny si zaslouží poděkování. Za to, jak situaci zvládaly a za důvěru, kterou do nás vložily. Jen tak jsme to mohli společně zvládnout. Moc si toho vážíme.“

Charitní pečovatelská služba Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj k Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2020 a Zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje pro období 2020-2022 (r. 2020), statutární město Zlín a dárci - děkujeme.

***Pavla Romaňáková,
projektová manažerka***

Z velkých zkoušek můžeme vyjít lepší, nebo horší. Nikdy stejní

Až vyjdeme z této pandemie, nebudeme moci pokračovat v tom, co jsme dělali a jak jsme to dělali. Nikoli, všechno bude jiné. Veškeré nynější utrpení přijde vniveč, jestliže všichni společně nevybudujeme spravedlivější, rovnoprávnější a křesťanštější společnost, nejen podle názvu, ale doopravdy, tedy realitu, která nás podnítl ke křesťanskému chování. Nebudeme-li pracovat na tom, abychom ve světě ukončili pandemii hladu, pandemii chudoby v zemi či městě, ve kterých žijeme, prožili jsme tento čas nazmar. Z velkých zkoušek lidstva, včetně pandemie, můžeme vyjít lepší, nebo horší. Nikdy stejní.

Papež František

Mluvila jsem nedávno se svojí spolužačkou a řeč přišla i na silné životní zážitky, jako byla povodeň, která jejich rodinu před lety postihla. Říkala, že tehdy dostali s manželem upozornění, že se za dvě hodiny přizene přívalová vlna, která bude mít až tři metry. Když si teď tuto událost vybavuje, má pocit, že to byla pro jejich manželství docela zásadní událost. Rychle se museli rozhodnout, co řešit nejdřív, co zachraňo-

vat a co nechat odplavat... Vypadalo to, že věci přenesené do prvního patra by mohly zůstat v pořádku. Bylo jen na nich dvou, jak situaci zvládnou, protože sousedé řešili stejné problémy. „Do té doby jsme měli s komunikací problém,“ říkala s úsměvem Jana a pokračovala: „Ale najednou jsme byli oba překvapení, jak nám to spolu jde. Za ty dvě hodiny jsme udělali neuvěřitelné množství práce, a ještě po celou dobu uklidňovali a bavili naše dvě malé děti. Stihli jsme všechno sbalit, přenést, vybrat věci, které se vejdu do auta a dům dostatečně včas opustit. Škody byly velké, ale všechno jsme zase dali do pořádku a s manželem máme od povodně daleko lepší vztah. Oběma nám tato událost prospěla, už tak nelpíme na maličkostech, a když jde o tuhé, víme, že se můžeme spolehnout jeden na druhého. Do té doby jsem nikdy 'nepotřebovala' Boha, ale tehdy jsem pochopila, že je s námi a že nás neopustí.“

+Noela Frolková
pastorační asistentka

Sestřičky domácí péče se v době pandemie zamknout v kanceláři nemohly

9. 6. 2020 - Ať už pandemie je či není, zdravotní sestry domácí ošetrovatelské a hospicové péče své pacienty nemohu ignorovat. Ti se totiž bez jejich návštěv jen tak neobejdou. Pro zlepšení, či udržení svého současného zdravotního stavu potřebují mnohé úkony, které musí provádět profesionál. Ať už jde o aplikace ordinované terapie, jako inzulin či intramuskulární injekce, ošetření stomií, lokální ošetření, aplikace klyzmatu, cévkování, ošetření permanentního katetru a spoustu dalších. Pokud by je u pacientů neprovedly terénní všeobecné sestry, čekala by mnohé nemocné hospitalizace. Díky službě tedy mohou pacienti žít doma, ve svém přirozeném prostředí a zachovat si tak dosavadní vazby na své okolí.

Cílem služby je nabídnout odbornou zdravotní pomoc indikovanou ošetřujícími či praktickým lékařem. V souvislosti s nouzovým stavem v zemi však přišly zákazy a doporučení, aby především starší lidé byli svým způsobem izolováni, aby nebyli vystaveni riziku nákazy, především díky oslabené imunitě a nemocem, kterými jsou zatíženi. „Musím říct, že jsme jak v úvodu, tak ani v průběhu koronavirové doby nezaznamenaly zásadní změny. Pacienti péči nerušili, byli ukáznění a na naše požadavky, například mít taktéž ústenku, reagovali pohotově. Pokud ji neměli zajištěnou od rodiny, získali šitou, bavlněnou od nás,“ popisuje situaci Soňa Jarošová, vedoucí domácí péče. Podle ní se i rodiny pacientů chovaly zodpovědně a vycházely pracovnícím vstříc, co to jen šlo. A děvčata, zdravotnice? „I my jsme si zvykaly na nové podmínky, ale přístup ze strany zaměstnavatele nám vše usnadnil. Kolegyně, které měly v úplném začátku snad trošku sklon k nervozitě, podržely ty více v klidu, a tak se povzbuzovaly navzájem,“ říká Soňa Jarošová. Je vhodné podotknout, že onoho povzbuzování muselo být více než dva měsíce pouze telefonicky. Tým byl zcela rozdělen tak, že se jednotlivé pracovnice nepotkávaly. I když pro vlastní organizaci práce to bylo mírně náročnější, vše se zvlád-

lo i díky technice, kterou terénní pracovníci organizace mají standardně k dispozici. Trochu jiná situace byla u běžně nepoužívaných ochranných pomůcek. I díky vlastnímu přičinění se ale hned v úvodu nouzového stavu podařilo zajistit, byť v omezeném množství, dvojkové respirátory, v prvních dnech měsíce dubna měla děvčata nejen obličejové plexistíty (Lubomír Pečiva z Rožnova pod Radhoštěm), ale i 'český zázrak'-ústenky z nano materiálu. Vlastnoručně šité bavlněné roušky brzy doplnily ty od dárců, postupně přicházely dodávky státu a Zlínského kraje. Co se týká desinfekce, služba je běžně předzásobena. „Je pravdou, že spotřeba se zvýšila, ale nedostatek jsme v žádném případě neměly,“ říká Soňa Jarošová a dodává: „Jsme zvyklé mít tak zvanou vatu. Takže například s vlastní zásobou rukavic jsme vystačily po celou dobu pandemie. A zrovna málo jich nepotřebujeme.“ Nicméně nouzový stav kvůli koronaviru v naší zemi před časem skončil. „Možná teď jsme u konce, ale takových situací ještě bude přibývat a my si musíme zvyknout v nich pracovat, dodržovat pravidla a být k sobě jako společnost ohleduplní. Například nosit ústenku, když je člověk nachlazený by mělo být automatické,“ hodnotí uplynulý čas Soňa Jarošová, která vnímá, že spolu s kolegyněmi a všemi ostatními, kteří přijdou do styku s větším množstvím lidí, prošla tak zvanou první linií.

Zlínské zdravotní sestřičky 'charitačky' prokázaly, že jsou profesionálky, které musejí samostatně pracovat, často rozhodnout bez jakékoliv konzultace, a to mnohdy pod tlakem neočekávané situace. A že jsou tým, který drží spolu. „Můj dík patří všem, co nám umožnili i nadále pracovat, ať už zajišťovali především běžně nepoužívané ochranné pomůcky nebo nám třeba zajistili podmínky pro maximální rozdělení týmu. Kolegyním děkuji za týmového ducha a to, jak se podržely navzájem a perfektně dodržovaly všechna epidemiologická pravidla ještě dříve, než byla nařízena. A také našim pacientům a jejich rodinám, že nám věřili,“ dělá s úsměvem na rtech

i v srdci tečku Soňa Jarošová. Tím jen potvrzuje, že tým jde rovnoběžně s posláním služby: Všimát si potřeb druhých, a to nejen těch na první pohled patrných, ale především těch nevyřčených, usazených na duši. K poslání zdravotních sester patří dokázat čist v očích a gestech potřebných a prostřednictvím odborných znalostí, zkušeností a empatie umět pomoci nebo alespoň zdárně nacházet cesty k uzdravení či zmírnění utrpe-

ní. Toto vše je však třeba dělat s velkým porozuměním a úctou, jak říkala blahoslavená Matka Tereza, patronka služby: „Než dělat všechno perfektně, tak je lepší dělat chyby z lásky.“

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

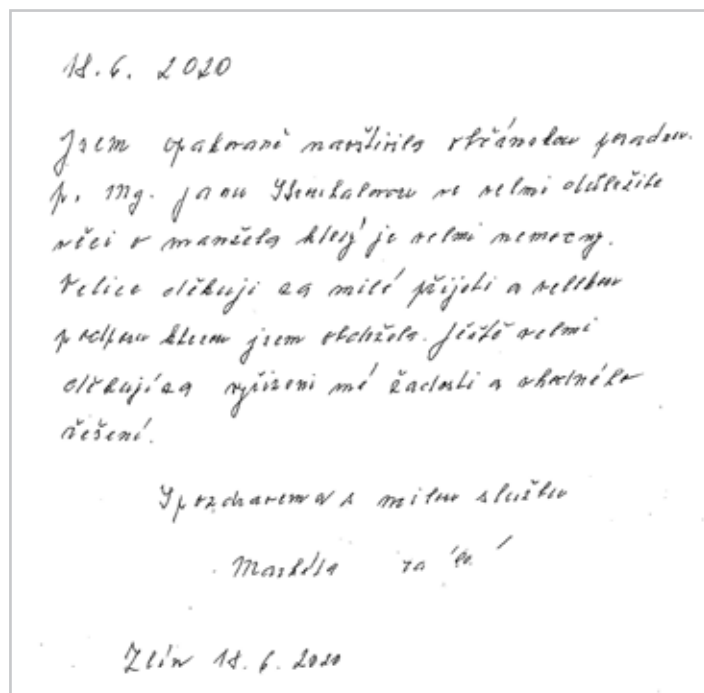
Nouzový stav dluhové poradenství nezastavil.

„Chci velmi poděkovat pracovníkům zlínské Charity, jmenovitě panu Hankemu. V mé velmi tíživé situaci, kdy na mne dolehly finanční problémy, zaviněné mým bývalým manželem, ale částečně i mou vlastní hloupostí, se mě ujal a proklestil se všemi mými exekucemi a dal všemu řád, jak má být a zdárně vše dotáhl až k mé insolvenční. To vše v době, kdy celou republikou procházela ta největší vlna koronaviru (COVID-19). Klobouk dolů a můj největší dík.“ Jméno klientky na její žádost neuvádíme

Paní Markéta poděkovala za milé přijetí, podporu i řešení své situace. „Opakovaně jsem navštívila Občanskou poradnu Charity Zlín, paní Janu Strouhalovou v důležité věci manžela, který je velmi nemocný. Velice děkuji za milé přijetí a velikou podporu, kterou jsem obdržela. Ještě velmi děkuji za vyřízení mé žádosti, i vhodné řešení. S pozdravem Markéta“

Občanská poradna Charity Zlín

Finanční podpora: Zlínský kraj k Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2020 a Program pro poskytování finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje pro sociální služby na území Zlínského kraje pro období 2020 – 2022 (r. 2020), statutární město Zlín a dárce.

#procpomahat. Odpovědi nabízí Výroční zpráva Charity Zlín 2019 – přečtěte si ji

Lidé, v jejichž srdci je láska k bližnímu, jsou pro celý svět darem a požehnáním. Již pouhá existence jednoho dobrého člověka činí svět krásnějším. Někteří lidé si ani nejsou vědomi, jak je důležité a dobré pro jejich okolí, že zde žijí. Někteří lidé ani nevědí, kolik útechy přináší už jen jejich úsměv. Jak blahodárně působí jejich

pouho pouhá přítomnost. Někteří lidé ani nevědí, jak bychom bez nich byli chudí. Někteří lidé ani nevědí, že jsou pro lidstvo darem z nebe. Buď pochválen Bůh za takové lidi, za to, že je světu dává. A oni se jimi chtějí stát.

P. Vít Hlavica

Letní tábory pro děti a mládež se bez kvalitního zázemí neobejdou aneb 'Tříkrálovka' pomáhá

V lednu je jako krále zahřívá dobrý pocit při koledování pro potřebné. A letos v létě poprvé na vlastní kůži zakusili, kde všude výnos každoroční Tříkrálové sbírky může pomáhat. O kom je řeč? O dětech a mládeži ze Salesiánského střediska mládeže z.s. Zlín. To každoročně pořádá letní tábory, víkendovky nejen pro děti a mládež, ale i pro rodiny s dětmi. V průměru pobyty projde na stovku účastníků, jimž se věnují animátoři, vedoucí a další osoby, bez nichž není možné chod volnočasových aktivit zajistit. Důležitým prvkem pro jejich realizaci je velký stan jako zázemí nejen pro letní kuchyni ... „Zdravím vás všechny. Posílám poděkování a pár fotek. Letošní léto 2020 je na tábořišti ve znamení nové kuchyně, kterou jsme získali díky finanční pomoci Charity Zlín z prostředků Tříkrálové sbírky 2019. Poté, co nám dosloužila

stará kuchyně, jsme nutně potřebovali nové zázemí pro přípravu pokrmů, i jako zázemí pro děti, když je jim smutno a chtějí si popovídat, případně se na chvíli ohřát a taky samozřejmě pomoci s přípravou pokrmů v rámci jejich možností. Nejprve jsme se museli naučit, jak se tato kuchyň staví a pak ji vybavit potřebnými kamny, stoly a regály. Nyní je ve spojení s jídelním stanem nedílnou součástí každodenního programu tábora. Umožňuje přípravu denní stravy. Je taky výborným místem pro komunikaci i poradní zasedání. Jsme za ni moc vděční. Bez ní si tábor nelze představit. Přeji požehnané dny.

P. Radek Gottwald,
předseda,
Salesiánský klub mládeže, z. s. Zlín

Pracovníci přímé péče byli na chvíli společně staří, omezení v pohybu i vnímání

Člověk se učí celý život. Ať chceme, či nikoliv, je to tak. A učí se i pracovníci přímé péče. Tedy vzdělávají. Vzdělávají se, mimo jiné, prostřednictvím školicích aktivit, stáží, konferencí a kurzů akreditovaných MPSV. I když se posledních jmenovaných nabízí skutečně velké množství, je v zájmu Charity Zlín, jakožto zaměstnavatele, nabídnout pracovníkům kurz nevšední, zážitkový, který potěší a zaujme pracovníky i po několika hodinách náročné práce v terénu, kde ze sebe vydávají maximum ve prospěch nemocných, nejčastěji věkově starších uživatelů. A tak se stalo, že i pracovníci přímé péče byli na chvíli společně staří, omezení v pohybu i vnímání...

Stalo se tak díky tzv. geronto-obleku, který byl speciálně vyvinut k tomu, aby simuloval stařecký pohyb se všemi omezeními pohybovými, zrakovými i sluchovými. Pracovníci pomáhajících profesí si tak na vlastním těle mohli vyzkoušet, jak se cítí uživatel, o kterého pečují.

„Každý by měl mít možnost si oblek vyzkoušet. Aby v sobě probudil respekt a úctu ke stáří.“

„Jsem ráda, že jsem se na chvíli vyskytla v pocitech našich uživatelů.“

„Bylo poučné vyzkoušet si oční vady a sníženou pohyblivost.“

„Zkušenost mne obohatila. Pomůže mi v mé práci ještě více porozumět uživatelům.“

„Tento zážitek bych dopřála všem mladým lidem.“

„Je fajn poznat, jaké asi pocity zažívají senioři.“

„Seminář jsem si prožila.“

Seminář Proměny stáří a geronto-oblek dodal Institut vzdělávání APSS ČR, lektorovala Bc. Renata Kratochvílová Křemenková.

Foto geronto-oblek hosté, na fotografii Michaela Blahová, radní zodpovědná za sociální záležitosti, rodinnou politiku a neziskový sektor: A protože by byla škoda ochudit o tento nevšední zážitek ty, s nimiž zlínská Charita spolupracuje, přizvala je ke společnému setkání 'Na chvíli seniořem'. Dopoledne spolu prožili zástupci organizací: Centrum pro rodinu Vizovice (sociální pracovnice), Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně (kurátor), Krajská nemocnice Tomáše Bati (duchovní služby, kaplanka), obce (starosta), statutární město Zlín (vedoucí oddělení sociální práce), Univerzita Tomáše Bati Zlín (koordinátorka Univerzity třetího věku), Zlínský kraj (radní zodpovědná za sociální záležitosti, rodinnou politiku a neziskový sektor). V rámci programu byla připomenuta činnost Charity Zlín a možnosti sociální služby Domovinka-centrum denních služeb pro seniory. Na závěr si každý host vyzkoušel pobýt v obleku, simulujícím stařecký pohyb s dalšími omezeními - zrakovým a sluchovým. Úplnou tečkou byla sebeobsluha v rukavicích, simulujících stařecký třes, což jedna z přítomných popsala, jako: „Totální vnitřní zážitek.“

„Hlava chce, ale tělo nemůže.“

„Beznaděj.“

„Stud. Myslím, že to je to, co mnozí senioři zažívají. Stydí se, že jsou pomalí, že se potácí, že neslyší a hůř se orientují, že by se měli na jednu věc opakovaně ptát. Hluboký zážitek. Děkuji vám za něj.“

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

HUMANITÁRNÍ POMOC

Borůvková farma v ukrajinských Bortnykách

Arcidiecézní charita Olomouc již několik let pomáhá opuštěným dětem a sociálně slabým rodinám na Ukrajině. Jedním z cílů konkrétní pomoci je dětský domov „Živá perla“ v Bortnykách. Právě zde se v roce 2018 zrodil nápad na založení borůvkové plantáže. Finanční příjmy z tohoto projektu by měly v horizontu tří let zajistit téměř finanční soběstačnost domova.

Devízou projektu je nejen stránka finanční, ale také výchovná. Na založení plantáže a pěstování borůvek se velkou měrou podílejí chlapi z domova, čímž se učí pracovním návykům, které jsou součástí přípravy na samostatný život, tak jak je to v běžně fungujících rodinách.

Vlastní realizaci projektu předcházela detailní chemický rozbor půdy. Cílem bylo zjistit jaké plodiny by byly nejvhodnější pro pěstování. Výsledky ukázaly, že půda je hodně kyselá a bylo doporučeno pěstování borůvek. V následujícím období

zaměstnanci domova vyhledali spoustu informací z různých zdrojů a zúčastnili se semináře k danému tématu.

Po teoretické části projektu bylo přistoupeno k praktické realizaci. Bylo nutné připravit půdu, koupit keříky a zasadit je, oplotit plantáž, vytvořit zavlažovací systém, zaměstnat osobu zodpovědnou za péči o plantáž. To vše se povedlo a v současnosti je na ploše 10 hektarů zasazeno 33 500 sazenic. Následně byla plantáž zcela uzavřena kovovou sítí a nyní je hlídána 24 hodin denně. Teď už zbývá jen trpělivě počkat, až plantáž v následujícím roce přinese své plody a zajistit síť odběratelů. Pěstování borůvek zároveň pomůže vytvořit více pracovních míst v sousedních venkovských oblastech a bude mít pozitivní vliv na místní komunitu. První sklizeň lze očekávat v červenci 2021.

**Dagmar Jurčíková,
PR**

Putovní fotografická výstava Kontrasty Ukrajiny ozdobí zdi zámku v Holešově

Holešov – Arcidiecézní charita Olomouc připravila ve spolupráci s Městským muzeem a galerií Holešov na zámku v Holešově výstavu fotografií s názvem Kontrasty Ukrajiny. V rámci výstavy mohli návštěvníci od 4. do 31. srpna nahlédnout pod pokličku všedního i nevšedního života na Ukrajině.

Putovní výstava fotografií Richarda Boudy představuje Ukrajinu jako zemi plnou nejen uhrančivých lidí a pohostinnosti, ale také všudypřítomných kontrastů. Kromě života lidí výstava zachycuje také projekty Arcidiecézní charity Olomouc na Ukrajině. Ta spolupracuje s dětským domovem v Bortnykách nebo podporuje sirotky a děti ze sociálně slabých rodin v Lopatyně. Podpořit ukrajinské děti však mohou také návštěvníci výstavy,

a to prostřednictvím příspěvku do charitní kasičky. Výtěžek z výstavy bude použit na nákup fotoaparátů pro děti z Bortnyků a Lopatynu.

Díky fotoaparátům si děti budou moct vyplnit volné chvíle novým hobby a dostanou příležitost zachytit svět z jejich vlastní perspektivy. „Děti mají o focení obrovský zájem, fotí vše, co je napadne, často zachytí i zdánlivě nepodstatné věci a situace, které však pro ně samotné mají velký význam,“ potvrzuje s úsměvem Khrystyna Novodvorska, koordinátorka pro Ukrajinu z Arcidiecézní charity Olomouc. Také dodává, že právě nové fotoaparáty a plánované workshopy focení mohou velkým dílem pomoci dětským domovům ve vlastní propagaci a zisku dalších příspěvků.

Na výstavu zve návštěvníky také Leona Machálková, pracovnice Charity Holešov: „Výstava je vhodná pro mladší i starší, časovou náročnost si volí návštěvník sám. Určitě si myslím, že krásné fotografie vystavené v krásném prostředí holešovského zámku stojí za zhlédnutí.“

Přijďte se i vy na vlastní oči přesvědčit, že Ukrajina není pou-

ze chudou zemí zmítanou válečnými konflikty. Výstava bude zdarma k vidění v prvním patře holešovského zámku do konce srpna.

Kateřina Biolková,
dobrovolnice ACHO

„Na zdraví Haiti.“ Šestý ročník již od 1. srpna v olomouckých kavárnách a restauracích.

Haitská vláda řeší situaci s nákazou koronavirem obdobně jako mnoho dalších. Země vyhlásila nouzový stav, má uzavřené hranice a přeshraniční doprava osob je omezena. Lidé mají zůstat doma, nesdružovat se, dodržovat hygienická opatření. Velká část Haitťanů však nesleduje zprávy a v existenci neviditelného nepřítele nevěří. Oficiálně existuje v zemi sedm center izolace a péče o nakažené virem Covid-19. Do pomoci se zapojily i soukromé nemocnice ve velkých městech. Nicméně i přes podporu vlády a mezivládních zdravotnických organizací je léků, zdravotnického materiálu a ochranných pomůcek nedostatek.

Objednat si sklenici vody a zaplatit za ni libovolnou částku. Tak málo stačí k uzdravení, v některých případech i k záchraně života. Do dvanácti kaváren a restaurací v Olomouci míří v srpnu charitativní kampaň Na zdraví Haiti. Jejich zaměstnanci i hosté tak podpoří zpřístupnění zdravotní péče na Haiti, mimo jiné také při zvládání současné pandemické

krize. Do kampaně se zapojí také prodejna Charity Olomouc – Dobrodruhá. Zde mohou zákazníci přispět zakoupením krásných haitských šperků.

Sbírku pořádá Arcidiecézní charita Olomouc, která pomáhá na Haiti od roku 2005. Jejím stěžejním projektem je Adopce na dálku, díky které získávají ve škole ty nejchudší děti vzdělání, ale také jedno teplé jídlo denně. Dále Charita pomáhá haitským komunitám zajišťováním zdravotních prohlídek, materiálně či při katastrofách jako jsou zemětřesení a hurikány, které jsou pro tuto oblast v Karibiku typické.

Děkujeme za podporu Bistré krávk, Bistru & Baru Konvikt, Café Jan, Café Na cucky, Café Restaurant Caesar, Caffé Trieste, Coffee Library Zbrojnice, Jazz Fresh Café, Na břehu Rhôny, Pražírně kávy Kikafe, Traffic Coffee, U Kristýna a Dobrodruhé.

www.haiti.cz

**Dagmar Jurčíková,
PR**

„Všechny barvy naděje“ na fotografiích Jiřího Pasze v olomouckém Green Baru

Haiti je nejchudší zemí západní polokoule. Je tu bída, korupce, konflikty a ani příroda jim situaci neulehčuje. Krajina je kamenitá, téměř bez zeleně a stromů, problémem je i voda. Řádí tu podvýživa a cholera. Sucha střídají povodně a sesuvy půdy. Obrovské zemětřesení v roce 2010 stálo životy okolo 200 tisíc lidí a 1,5 miliónu obyvatel připravilo o střechu nad hlavou. V roce 2016 hurikán Matthew vyhnal z domovů na 50 000 lidí. Přesto je Haiti fascinující zemí plnou vášně a barev.

Výstavu fotografií, které vznikly během monitorovací cesty na Haiti v roce 2015 a představují život lidí v tomto ostrovním státě, bude možné shlédnout v průběhu srpna až října tohoto roku v Green Baru v centru Olomouce.

Soubor snímků vznikl pod záštitou Arcidiecézní charity Olomouc, která na Haiti působí od roku 2005 a zaměřuje se na pomoc těm nejchudším a nejzranitelnějším skupinám obyvatel v těžce dostupných oblastech. Vzhledem k tomu, že na Haiti je téměř polovina populace negramotná, patří mezi hlavní cíle především podpora vzdělanosti. Od roku 2005 v rámci projektu Adopce na dálku podporujeme vzdělávání dětí ve třech školách. Umožňuje bezplatně získat základní vzdělání dětem z nejchudších rodin. Roční částka příspěvku pro jed-

no haitské dítě je 6 500 korun. Zahrnuje placení školného, školních pomůcek, povinnou školní uniformu, minimálně jedno teplé jídlo denně a příspěvek na platy učitelů. Díky projektu se daří udržet školy v provozu a zprostředkovat vzdělání celkem 1 200 dětem ročně. Zajištění vzdělání jim dává naději na lepší život.

Autor fotografií Jiří Pász vystudoval Humanitární pomoc a sociální práci v Olomouci a Mezinárodní rozvojová studia v Utrechtu. Pracoval jako sociální pracovník s Romy, na prevenci korupce v ČR, či na destigmatizaci lidí s duševním onemocněním. Fotil pankáče v Barmě, psal o dětských vojácích v Ugandě a točil dokument o prostitutkách v Nepálu. Specializuje se na lidská práva a zvyšování povědomí o humanitárních a rozvojových problémech.

Srdečně vás zveme společně s Green Barem na dobré jídlo a zároveň ke shlédnutí zajímavých snímků z daleké země v Karibiku. V případě, že se rozhodnete přispět na naše projekty, které slouží k podpoře a pomoci potřebným prostřednictvím kasičky v restauraci, nebo na www.haiti.cz, předem děkujeme.

**Dagmar Jurčíková,
PR**

Echo z Haiti - červenec 2020

Stejně jako všude jinde ve světě se bohužel ani Haiti nevyhnula pandemii koronaviru. Zasáhla zemi v polovině března a ochromila ji stejně tak, jako mnoho jiných států. Nevýhodou Haiti však byly již dříve probíhající ekonomicko-politické nepokoje a potravinová krize. Všechny adoptivní děti i jejich rodiny jsou však v pořádku, a vypadá to, že pro tentokrát je bydlení v geograficky oddělených lokalitách jejich výhodou.

Život na Haiti s koronavirem

Jak vypadá současná situace na Haiti?

Haitská vláda řeší situaci s nákazou koronavirem obdobně jako ta naše. Země vyhlásila nouzový stav, má uzavřené hranice a přeshraniční doprava osob je omezena. Lidé mají zůstat doma, nesdružovat se, dodržovat hygienické předpisy a je například i zakázáno rybaření, lov a chytání zvěře. V některých z nejchudších slumů není možné povinný mezilidský odstup fyzicky dodržet. Nicméně ne všichni sledují mezinárodní zprávy, a v existenci neviditelného zabijáka nevěří. Stává se tedy, že běžně navštěvují své nakažené příbuzné v izolacích v nemocnici, stýkají se se svými příbuznými nebo cestují v přeplněných veřejných dopravních prostředcích je-

jichž řidiči vozidla odmítají dezinfikovat. Pro stále narůstající počet nakažených osob byl nouzový stav prodloužen do 20. července 2020.

Zatím koronaviru podlehl 105 osob, 931 se vyléčilo, 164 lidí je v nemocnici a 3 613 lidí v domácí karanténě, 5 975 osob bylo pozitivně testovaných. Nejvíce zasažené je hlavní město Port au Prince, kde vláda čistí ulice postřikem chlorované vody. Oficiálně existuje v zemi sedm center izolace a péče o nakažené virem Covid-19, a to v Milot, Mirebalais, Saint Luc, Drouillardu (MSF), St. Boniface, Verrettes, Canaan a Carrefour. Do pomoci se zapojily i soukromé nemocnice ve velkých městech. Nicméně i přes podporu vlády a mezivládních zdravotnických organizací je léků, zdravotnického materiálu a ochranných pomůcek nedostatek.

Jaká je situace na Haiti z hlediska bezpečnosti?

Bohužel ani koronavirová nákaza nezabránila Haitanům v neustálých nepokojích. Sice už nejsou v rozsahu několika set lidí čítajících demonstrací. Ale lidé jsou stále unášeni, obchody rabovány a gangy ohrožují jednotlivce a kontrolují ulice velkých měst. Násilí je způsob, jakým Haitané řeší svou mizérii a chudobu, kterou ani dnešní doba zvýšené solidarity a mezilidské podpory zatím nepřekonala.

Mají lidé dostatek mýdel, dezinfekce a ochranných pomůcek?

Vláda zajistila společně s místními technologickými firmami distribuci mýdel a dezinfekcí za 500 000 USD. Ty šly nejen zasaženým oblastem v okolí hlavního města, ale i do odříznutých oblastí. V médiích běží výukové programy o správném mytí rukou. Kde dojde mýdlo, lidé používají k sanitaci ocet.

Potravinová krize

Trvá potravinová krize na Haiti?

Ano. Podle Světového potravinového fondu Spojených národů (UN World Food Program) trpí 1 milion Haitanů trpí akutním hladem a 4 miliony potřebují potravinovou pomoc. A v případě, že jsou lidé nuceni zůstat doma, nechodit farmarit ani se starat o svůj dobytek, hladoví. Proto se často stává, že nařízení zákazu vycházení porušují, aby si zajistili vlastní obživu.

Kde lidé berou jídlo?

Ve vesnických a odříznutých oblastech jsou zdroje obživy stále stejné. Ovoce a zelenina z místních políček, ryby z moře, chlebové placky pečené na ohni a výměnný obchod z rostlinnými a živočišnými produkty (fazole, rýže, kozy aj.) se sousedy. Často se i rodiny podporují vzájemně, vaří dohromady pro více rodin a v této komunitní podpoře se střídají. Je zde tržnice, ve které místní ženy většinou prodávají ovoce a zeleninu a něco málo dalších potravin a zboží. Dále je tam větší obchod (lze si jej představit jako malý kamenný obchůdek u nás). Ten je velmi slušně vybaven, protože obsahuje skoro všechno od potravin po drogerii (samozřejmě v mnohem menším množství než u nás), ale na haitské poměry moc dobré. A pak je tam u hřiště před kostelem ještě jeden malý obchůdek, udělaný z kontejneru, takže spíš takový stánek. V něm mají jen nápoje (pivo, kolu, a nějaké drobné sladkosti). Místní paní, která jej vlastní, občas také uvaří venku na ohništi smažené banány nebo jinou laskominu, a ty též prodává. Dováží se sem hlavně z Gonaïves (tedy nejprve z Porto au Prince do Gonaïves a pak sem). Když k nim tedy jednou za čas přijede nákladní auto se zásobami, obvykle zjistí, že ceny potravin narostly se zvyšující se krizí. Nyní velký pytel rýže stojí 4 000 HTG (před rokem 450 HTG), pytel hrachu 5 500 HTG (před rokem 1 245 HTG) a například plechovka sledů 4 500 HTG (před rokem 3 500 HTG).

Obdobná je situace i ve vesnici Roche-à-Bateaux, kde se z hlediska shánění potravin jedná spíše o sousedskou výměnu plodin, kterou doplní případný malý obchůdek na návsi než o dobře zásobené obchodní řetězce.

V Gonaïves, druhém největším městě na Haiti, nákaza hrozí jak stykem s lidmi z hlavního města, tak větším pohybem lidí, je situace jiná. Stále zde fungují typické trhy, omezené na tři dny v týdnu. A rovněž některé obchody, který fungují spíše jako pultový před prodejnou. Ale potraviny jsou v průměru o 30 – 100 % dražší než před rokem v tuto dobu. Tím, že letiště v zemi nefungují, a země je odkázána krom vlastní produkce na dovoz potravin z Dominikánské republiky nebo lodní dovoz, ceny surovin rapidně narůstají. Vláda a program FAES podporuje na 150 komunitních restaurací, kde jsou vařena jídla pod přísnými hygienickými podmínkami, a podávána nejchudším a nejzranitelnějším obyvatelům za 10 HTG (cca 2,50 Kč). Rozdávají také přiděly suchých a sušených potravin. Sestry z naší partnerské organizace v Gonaïves distribují jídlo ze svých skladišť potřebným lidem přímo v jejich areálu.

Pomoc sester z Gonaïves

Sestřičky v komunitním centru St. Joseph v Gonaïves shromažďují jídlo po všech obchodech a farmách v okolí, a to pak rozdávají chudým a potřebným. Nejen svým žákům a klientům, ale všem, kdo se odváží i přes zákaz vycházení přijít.

„Mnoho lidí nás varuje, abychom byli opatrní,“ píše Sr. Margaret. „My ale nemůžeme ignorovat hladové. Rozdáváme zásoby, které máme pro nutriční program a nakupujeme další potraviny a základní věci pro rodiny. Šijeme také látkové roušky na strojích od české Charity. Snažíme se dělat, co můžeme, s tím, co máme. Žijeme v naději, že se z této situace brzy dostaneme. A modlíme se za to, aby chudí nemuseli v této obtížné chvíli čelit dalším výzvám. Naše modlitby a myšlenky směřují ke všem rodinám, které při této smrtící nemoci ztratily své drahé,“ uzavírá zprávu o současné situaci.

Jak jsou na tom adoptivní děti

Co se stane s penězi za Adopci na dálku za tento půlrok, když jsou školy zavřené?

Peníze pro adopční děti za tento školní rok zůstávají u našich partnerů. Jejich největší část jde na koupi jídla, hygienického a dezinfekčního materiálu v boji proti koronavirové i potravinové krizi. A jsou z nich i nadále placeni všichni učitelé, stejně jako je jim přispíváno i v běžném režimu. Ušetřené finance budou převedena na další půlrok a použity dle potřeby.

Co bude se školním rokem, když jsou školy zavřené?

Vláda rozhodla, že žáci prvních až třetích tříd postoupí příští školní rok do vyšších ročníků automaticky. O starší žácích ještě nebylo rozhodnuto. Závěrečné zkoušky základních i středních škol se pravděpodobně odloží. První zprávy jsou, že se školy budou znovu otevírat až v srpnu, ale vše záleží na aktuální situaci.

Jak jsou na tom děti v adopci?

S partnery komunikujeme denně. Zatím nemáme zprávy, že by v některé ze čtyř set rodin zařazených do adopčního projektu, z jejich okolí byl někdo nakažený. Snad to tak i zůstane.

Mohu pro děti v adopci něco udělat?

V současné chvíli jsme nebyli s partnery schopni vymyslet jinou pomoc, než jim posílat finance na další hygienické a sanitární prostředky. Podporovat je v ručním šití roušek a nabídat všechny v programu k dodržování bezpečnostních opatření. To vše s podporou řešení potravinové krize, nákupem potravin partnery na Haiti a jejich distribuci dětem v programu. Pokud chcete pomoci, můžete poslat libovolnou částku na náš účet 43-9935450227/0100 s variabilním symbolem 99999, nebo přispět přes Dárek pro Haiti.

Jde o zdraví i o lidskou důstojnost

Baie de Henne a Roche-à-Bateau

Ve vesnicích Baie de Henne i v Roche-à-Bateaux je situace s vodou kritická. Na západě Haiti již pět měsíců nepršelo. Teploty se přes den drží kolem 40 °C, v noci neklesají pod 25 °C. Zavodňovací kanály přivádějí stále méně a méně vody na políčka rolníků. Rostliny bez vláhy hynou a následně ani dobytek a drobné zvířectvo nemá co jíst.

Meteorologové vyhlásili letošní duben za nejsušší od roku 1987. Ministerstvo zemědělství i nejrůznější zahraniční organizace sice podporují drobné zemědělce finančně i rozdělováním semen rychle rostoucích plodin, ale bez vody jde rolníčení těžko.

Partneři zásobují místní lid pytlemi rýže a fazolí. Pro vodu lidé chodí v rozpáleném slunci ke vzdáleným studnám. Mnoho rodin je na tom bídě. Některé se stydí o své životní situaci komukoliv říci. Místní kněz chodí ode dveří ke dveřím zjišťovat, jak na tom lidé jsou, a nabízet pomoc. Nejde jen o zdraví, ale také o lidskou důstojnost.

Gonaïves

V Gonaïves se potravinová pomoc rozrostla na 1 440, rodin pravidelně přijímajících jídlo. Jednak to pro naše haitské partnery znamená obrovský finanční nápor, ale také je potřeba mnoho energie a dobrá logistika na shánění a distribuci potravin. Situace je pro některé tak zlá, že raději volí koupit jídla před placením vlastního bydlení. Mnohdy i celé rodiny přicházejí o střechu nad hlavou. Být na ulici znamená nejen riziko bezpečnostní, ale také zdravotní a sociální.

Společně se sestrami hledáme řešení, jak při 25% inflaci přispět na stavbu domů, aby byly finanční prostředky využity účelně a efektivně. Zatím žijí rodiny pospolně se sousedy, ale to není dlouhodobě udržitelné řešení. Jen co na Haiti skon-

čí nouzový stav (snad v polovině července), zaměříme se na stavbu obydlí pro ty, kteří v době ekonomické krize přišli o své domovy.

Díky štědrým darcům z České republiky pokračuje zásobování rodin jídlem ve všech třech lokalitách, které na Haiti podporujeme. Balíčky rýže, fazolí, těstovin, olejů, masových i zeleninových konzerv dostaly všechny rodiny v adopčním programu i další potřební. Děkujeme všem za pomoc.

Pomáháme na Haiti již 15 let!

2005 - začínáme působit v Baie de Henne, vzniká Adopce na dálku

2008 - rozšiřujeme naši činnost do města Gonaïves

2010 - zakládáme misi po ničivém zemětřesení

2014 - napomáháme otevření školy pro 700 žáků v Gonaïves

2015 - zakládáme kampaň Na zdraví Haiti

2015 - organizujeme každoroční zdravotnické kempy pro chudé

2016 - poskytujeme pomoc po hurikánu Matthew

2017 - vysíláme kontejner s materiální pomocí

2018 - zakládáme šicí dílnu v Gonaïves

2021 - plánujeme otevření stomatologické ordinace

Mgr. Lada Matyášová, DiS.,
koordinátorka projektů na Haiti
www.haiti.cz

Povodně v oblasti Kolomyjské eparchie

Podobně jako v České republice i na Ukrajině červnová povodeň zaplavila několik desítek obcí, a to především v Ivanofrankovské, Lvovské a Zakarpatská oblasti. Ke katastrofě nejvíc přispělo to, že se rozvodnily horské řeky, které ničily nejen silnice a mosty, ale i přehrady. Živel také poničil vodovody, plynovody i rozvody elektřiny, takže v některých lokalitách zůstali obyvatelé bez dodávek vody i energie. Přestože probíhají práce na likvidaci následků povodní a na obnovení infrastruktury, je situace na západní Ukrajině nadále velice kritická.

V postižených oblastech sídlí také partnerské organizace Arcidiecézní charity Olomouc, které dlouhodobě podporujeme prostřednictvím několika projektů. Charita v Kolomyji, kde se nachází námi podporovaný dětský domov, jako jedna z prvních reagovala na mimořádnou událost a neprodleně začala pomáhat lidem, které zasáhl ničivý živel. K charitě se připojila také místní farnost, občané a podnikatelská veřejnost.

Díky finanční pomoci, kterou poskytla Arcidiecézní charita Olomouc, mohly být částečně zajištěny základní potraviny, pit-

ná voda, dezinfekční a čisticí prostředky. Charita Kolomyja ve spolupráci s přepravní společností P&G distribuovala nejpoštěnějším rodinám více než 550 potravinových balíčků, několik stovek čistících a dezinfekčních prostředků a 3 tisíce litrů pitné vody.

Partnerům na Ukrajině byla také poskytnuta pomoc prostřednictvím praktického manuálu „Můj dům byl vytopen!!! Co mám dělat?“. Příručka obsahuje řadu cenných rad a postupů od prvního odčerpávání vody a bláta z objektů, přes vysoušení zdiva a odstraňování plísní až po nezbytné opravy domů. Praktické informace byly přeloženy do ukrajinštiny a neprodleně poskytnuty k využití našim partnerům.

Příběh paní Světlany

Paní Světlana, matka šesti dětí a babička tří vnoučat, žije s celou svou rodinou v dřevěném domě, ve kterém bylo více než metr

vody a bahna. Voda zničila veškeré podlahy, nábytek, kamna, které jsou jediným zdrojem tepla v domě a veškeré další zařízení. Ve sklepních prostorách byly zničeny veškeré zásoby potravin a topiva. Zcela zpustošenou zahradu, která rodině z velké části zajišťuje obživu, již letos nebude možné obnovit. Jediný zdroj pitné vody, kterým je studna, byl zcela znečištěn a bude vyžadovat opakované čištění. Rodina je zcela bez finančních prostředků. Vzhledem k nedostatku pracovních míst na Ukrajině manžel a dospělé děti paní Světlany pracují v zahraničí a tam jim zabránil vycestovat koronavirus. Rodina dostala sociální pomoc od státu, ale ta je zcela nedostatečná vzhledem k situaci, ve které se nachází.

Dagmar Jurčíková,
PR

